

1

PA
4236
F75

B. S. Perry
1927

INDEX LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI AESTIVO A. MDCCLXXXI

AB DIE XIX M. APRILIS

PUBLICAE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

EPIPHYLLIDES LUCLANEAS

F. V. FRITZSCHUS

PRAEMISIT.

TYPIS ACADEMICIS ADLERIANIS.

JUL 13 1967
UNIVERSITY OF TORONTO

Lucianum Samosatensem non via et ratione primum coepi pertractare, sed in hunc scriptorem Lipsiae caeco casu adolescens incidi. Nam quum novae editionis volumen quartum forte in manus sumssem sciremque editorem ejus illum esse Lehmannum, quo puer ipse usus eram caro magistro: non solum dialogis quibusdam Luciani sed eo libro, qui est de conscribenda historia mire delectatus sum. Ita nihil prius habui, quam ut quatuor volumina ab Lehmanno meo tum edita moxque totius Luciani editionem Reitzianam mihi compararem et quam primum omnia fere hujus scriptoris opera perlegerem. Quo facto illud jam tum vidi, quod adparet etiam caeco, plurimos Luciani locos adhuc persamandos esse multosque facili opera restitui posse. Laeto autem juveni omnia prospere videntur succedere. Ipso igitur successu alacrior redditus simulatque codicum scripturis antea ignotis potitus eram, Lucianum integrum ab me recensitum edere constitui. Jam bibliopola urgente res eo pervenerat, ut primum Luciani mei volumen typographis imprimendi causa traderetur. Ecce vero, ad professionem in hac Academia suscipiendam subito Rostochium evocatus sum, quod munus tam honorifice oblatum repudiare nefas esse existimabam. Adde, quod futurum esse sperabam, ut majore otio Rostochii perfruerer citiusque Lucianum meum hic absolverem, ejus edendi incredibili cupiditate flagrabam. Ergo tamen Lipsia relicta me huc venturum esse pernegassem, si ea praescire potuissem, quae mihi mox ab amicis Rostochiensibus Lipsiam nuntiata sunt. Nam ex his literis non sine stupore intellexi, Rostochii me coactum iri consilium Luciani edendi perditu differre adeoque pactionem cum bibliopola quo utebar amico initam non sine gravi rei familiaris damno prorsus rescindere. Quum enim condiciones mihi latas sponderem accepturum esse, hoc unum scire poteram, in nova sede seminarium philologicum octus me praeside condendum esse, quo praesidio, sicut erat Lipsiae, ita etiam Rostochii nihil esse opinabar facilius. Illud postea demum amici nuntiaverunt, Husehkius virum sane egregium, cui succedebam et senectutis vitio et valetudinis diu prohibitum esse scholas habere ideoque Rostochii literas humaniores denuo in vitam quasi revocandas esse. Addebant etiam, ut de libris scribendis interim securus essem cogitaremque in tam gravi munere ita ut jussus eram explendo omne tempus mihi consumendum esse praesertim soli: qui enim praeter me literas antiquas hic tradat, fore neminem. Lipsienses vero amici quidam alitque, qui meae editioni Luciani favebant, valde mirabantur, quod tam importuno tempore abiturus essem Lipsia, tanquam optimo quodam librorum edendorum emporio. Quibus de rebus ego ante omnia magistrum, qui socer meus futurus erat, putavi consulendum esse. Hermannus igitur tametsi Luciani editionem procrastinari ipse etiam dolebat, tamen me graviter adhortatus est, ut novo muneri plane studerem satisfacere. Nam, inquit, non satis erit partem noctis ad studia adsumsisse, sed te totas noctes unius Luciani causa oportebit pervigilare, id quod nisi raro effectum reddi nequit. Quod quidem tu licet juvenis Rostochium vocatus et condicere ausus es, reprehendere nequeo. Veteranus enim philologus ne ingenti quidem pretio adduci poterit, ut se in Husehki (at qualis viri) locum patiat subrogari. Ita maxime me tum ille vir consolatus est. At verendum erat, ne ego si novo officio impar fuissem, corvi instar, qui caseum canendi causa ex ore amisit, neque Lipsiae Lucianum

ederem, neque vero Rostochii literas bene docerem, sed utroque proposito juxta excidisse viderer. Quae res ut me ipsum mire sollicitum habuit, ita ne alios quidem curae sivit expertes esse, in his ipsum Carolum de Both, virum de Academia nostra egregie meritum. Scripserat autem paulo post Huschikii mortem Bothius ad Fridericum Jacobs e cujus viri disciplina ipse profectus erat ei que plurimum mihi tribuere solebat, et hoc addiderat, me a professoribus Rostochiensibus post veteranum quendam commendatum esse loco demum secundo. Tum F. Jacobsius alumno suo rescripsit ne me Rostochium vocare quamvis juvenem dubitaret. Multo post demum ego hanc rem forte comperi atque Jacobsio jam seni praesens Gothae ex animo egi gratias. Quod autem supra dixi, Luciani recensione meam philologis tum curae cordique fuisse, id multorum loco unius viri ejusque praecelari critici exemplo affirmare licebit. Quum Lipsiam relicturus essem, ad C. Reisigium Halas visum veni, quem ego nunquam habui praecceptorem, sed scholis ejus crebro hospes interfui. Hic tum Reisigius narrare, se in eo esse ut in Italiam proficiscatur, atque adeo mirari, quod ego post invitationem, priusquam ad novum munus condicerem, ipsius consilio uti noluissem. Nam ego, inquit, Kiloniam perhonorifice vocatus sum, quumque itinere necessario me impediri ostendissem, a Kiloniensibus rogatus, ut ipse nominarem qui illuc meo loco venturus esset. Te ego, mi Fritzschi, nominassem, nisi Rostochium abires, eoque magis quod Kiloniae plus otii nactus esses, ut et officium recte explere posses et Lucianum tuum edere. Nunc si non licebit Fritzschi, at licebit Nitzschium. Haec mihi tum Reisigius dixit et mox Kiloniensibus suo ipsius loco commendavit Nitzschium. Nam de F. Ritschlio, quem discipulum magister unice amabat, Reisigius tum quidem prorsus tacuit. Videtur autem, ut ego ipse, ut Th. Bergkiius et alii plures, ita etiam F. Ritschlius de scholastico munere obiendo prius cogitasse quam de academico. Illuc revertor. Contigit enim mihi literas nostras Rostochii in vitam revocare, in qua re summo studio elaboravi. Ceterum res humanas saepe regit fortuna, uti tum quoque accidit. Juvenes ingenio florentissimi ut novo seminario sodales interessent, ad me confluebant quum aliis de causis tum maxime quod non nesciebant id ipsum etiam Principi nostro Clementissimo placere. Hi juvenes haud ita multo post optimos edebant libellos, qui libelli etiam nunc id est post annos amplius quinquaginta non sine merito honore solent adferri. Itaque quod ego seminarii praeses in literis ab initio effeci, id magna ex parte sodalibus seminarii mei ipsis acceptum refero. Nunquam igitur me illo tempore Rostochium transisse poenitebit. Ceterum ego olim Lipsiae praeter Luciani dialogos fabulas Aristophanis inprimis tractaveram, de quo poeta jam tum scholas aperui academiceas. Patet enim cum professoris officio Lucianea studia minus arcto vinculo cohaerere. Quem satiricum in scholis vix unquam ac ne in seminariis quidem explicari videmus nisi perraro. Ego vero multos per annos ullum studiorum genus ab ipsius muneris officio plane revellere nolui. Ita factum est, ut Rostochii primum aliquot Aristophanis comoedias mihi putarem edendas esse. Attamen Lucianum inter numeris mei occupationes nunquam e conspectu amisi, quin huic scriptori tempora impenderem subseciva. Ac diligentius etiam per ferias Lucianum retractare consueveram, modo ut nova necdum intellecta addiscerem, modo ut ne dediscerem jam prius cognita. Quamobrem et difficiles locos expedire studii et corrigere mendosos et ab genuinis dialogis adulterinos segregare. Ne autem inutiles rixae temere exortae Lucianis studiis nocerent, aliorum criticorum operam interea in Luciano positam summo plerumque favore excepi. Tum alumnos meos adjuvare non destiti et ut Samosatensem legerent relegerentque adhortatus sum, praeter alios Lipsiae Urbanum et Rostochii E. Burmeisterum optimaec spei juvenem, quem praematura morte amisimus. Inprimis vero operam dedi, ut codicum optimorum copiae auferentur. Ergo Rostochii antiquorum librorum collationes fide dignas Vindobonae Parisiis Romae institutas acquisivi. Antea autem Lipsiae Gorlicensem librum et Guelferbytanum alterum ipse excusseram itemque

Florentini lectiones ab Furia patre et Augustanorum ab L. Spengelio optime descriptas examinaveram. Denique omnium codicum antiquissimum esse constat Vindobonensem illum, qui 123 numeratur et B littera significari solet. Cujus libri collationem partim jam Lipsiae et mox longe plura Rostochii accepimus. Integram vero ejus collationem maxime ab Schubarto tum etiam Jacobitio perfectam Carolus Jacobitz a. 1836 ipse edidit. Quae quum tantum non ubique cum collatione nostra consentiat, adparet laudabilem et in univrsam ejusmodi esse, cui satis tuto confidere liceat. Sed vehementer doleas, codicem talem tanque eximium minime integrum ac plenum aetatem tulisse, sed adeo mutilum et quasi truncum, vix ut tertiam Luciani partem nunc in eo superesse videamus. Alia tamen Luciani ratio est alia Aeschyli, in quo reliquorum codd. nomina qui partim inde descripti sunt, unius Medicei fulgor praestringit. Contra in Luciano Vindobonensis B haud paucis in locis aperte vitiosus est neque si praestat libris caeteris ideo alii codd. omnes prae eo contemnendi sunt. Quanquam sic quoque ab hoc Vindobonensi proficisci plerumque tutissimum est. At unde tandem proficiscamur in plerisque Luciani dialogis, qui nunc in Vindobonensi omnino non leguntur? In his ipsis dialogis aqua criticis solet haerere, quorum tanto major est inopia consilii, quod hunc scriptorem medio aevo et lectitatum esse sciunt et vero etiam interpolatum. Huc accedit quod Lucianorum codd. quos permultos habemus non unum sed duplex esse genus inter omnes constat. Alteri enim sunt meliores, deteriores alteri ita tamen, ut nonnunquam ipsi potius quam alteri certo nobis sequendi sint. Itaque ego novas antiquorum codd. collationes ideo potissimum consului, ut tandem aliquando liquere possit, quis codex unus pluresve iis in dialogis qui ab Vindobonensi absunt familiam ducere videatur. His de causis quum tanta difficultas sit Luciani in integrum restituendi tanta obscuritas, equidem nunc non amplius doleo neque ingemisco sed laetor potius atque triumpho, quod nostra editio quae in arte critica unice occupatur tam longum in tempus dilata est. Quid, quod ego postquam Lucianum tandem aliquando edere coepi, non confidenter primos dialogos pertractavi sed timide attingi tanta haesitatione, quanta cogitari potest maxima. Veruntamen nescio quo modo fieri solet, ut quae studia juveni olim in amoribus fuerint, ea subito, ubi quis paene jam consensescat mira cupiditate desiderioque animum incendiant, non ut frustra diutius resistendum sed iterum praeo amori indulgendum sit. Adeo ego quoque repente dies noctesque unum fere animo volvere Lucianum, hunc domi lectitare, hunc foris coepi comitem adsumere neque prius conquievi, quam commentarii de eo scribendi factum esset initium. Quantus tum incipientis ardor fuerit, quamdiu in tanta interpellatione idem uno velut tenore permanserit, res ipsa documento est. Praevideram tamen fore ut mihi, id quod fert natura mea non liceret toto hoc labore quam primum defungi, sed ut cogerer diutissime in uno fere haerere Luciano. Juravi igitur nunquam me commissurum esse, ut Luciani causa ullam officii munerisque partem viderer neglexisse. Hanc unam veniam et quasi commeatum ab animo impetravi, ut liceret ad novas vires colligendas ab hoc labore aliquamdiu respirare. Ita omnium Luciani librorum recensendi consilium minime abieci, sed finem hujus operis senectuti meae sepositui, quae si nondum urget, at certe jam jamque adventat. Quodsi magna licet componere parvis, G. Hermannus olim ipse quoque justam editionem Aeschyli totius ad senectutem reserverat. Ceterum de plerisque Luciani dialogis, quos quidem adhuc vulgari et summi quidam critici velut Cobetus atque Madvigius complures postea conjecturas attulerunt et juvenes adeo quid in re critica jam nunc possent non male experti sunt. Quae ego tum perlegi omnia tum meo judicio interposito pleraque collegi. Ipse vero multa habeo, quae addi editioni meae nunc velim, quae autem corrigi, habeo admodum pauca. Sed mea ipsius et aliorum additamenta mox quemadmodum spero omnia alio loco proferre licebit. Nunc enim spatii huic praefatiunculae concessi angustiae cogunt in dialogis nuperrime edi coeptis pergere.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

XXII.

123

* ΝΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΗΠΠΟΥ.

1. ΝΑΡ. Ἀπόδος, ὃ κατάρτα, τὰ πορθμεῖα. ΜΕΝ. βία, εἰ τοῦτό σοι, ὃ Νάρων, ἦδον. ΝΑΡ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν. ΜΕΝ. οὐκ ἂν λάβοις παρά τοῦ μὴ ἔχοντος. ΝΑΡ. ἔστι δέ τις ὀβρολὸν μὴ ἔχων; ΜΕΝ. εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα· ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω. ΝΑΡ. καὶ μὴν ἄξιόν σε νῆ τὸν Ηἰούτονα, ὃ μισρὲ, ἦν μὴ ἀποδοῖς. ΜΕΝ. κἀγὼ
124 τῷ ἔλλω σου πατάξαι * διαλύσω τὸ κρασίον. ΝΑΡ. μάτην σὺν ἔσομαι πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν; ΜΕΝ. ὃ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποδοῦτω, ὅς με παρέδωκέ σοι. 2. ΕΡΜ. νῆ Δ' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερευτινῶν τὸν νεκρῶν. ΝΑΡ. οὐκ ἀποστήσομαι σου. ΜΕΝ. τοῦτο γε ἔνεκα καὶ νεολιχίας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἀλλ' ὃ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; ΝΑΡ. τὸ δ' οὐκ ἦδαι ὡς κομίζεαι δέον; ΜΕΝ. ἦδαι μὲν, οὐκ εἶχον δέ, τί σὺν; ἐχρήην διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν; ΝΑΡ. μόνος σὺν ἀρχήρεις προῖκα πεπλευκέναι; ΜΕΝ. οὐ προῖκα, ὃ βέλτεστε· καὶ γὰρ ἤντικτρα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμεν καὶ οὐκ ἔλασαν μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβιατῶν. ΝΑΡ.
125 οὐδὲν ταῦτα * πρὸς τὸν πορθμεῖα· τὸν ὀβρολὸν ἀποδοῦνά σοι δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι. 3. ΜΕΝ. οὐκὸν ἀπαγέ με ἀθίης ἐς τὸν βίον. ΝΑΡ. χαρῖεν λέγεις, ἵνα καὶ πλερίης ἐπὶ τούτῳ παρά τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω. ΜΕΝ. μὴ ἐνόηκας σὺν. ΝΑΡ. δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις. ΜΕΝ. θέρμουα, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον. ΝΑΡ. πῶθεν ταῦτον ἦρᾶν, ὃ Ἐρμῆ, τὸν κῶνα ἤγαγας; οἶα ὅς καὶ ἔλαλες παρά τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβιατῶν ἀπάντων καταγελοῦν καὶ ἐπι-

XXII.

Πορθμεῖος καὶ Μενίππος ΓΕΜ, Νάρωνος (in fine et in indice: Νάρων), Μενίππος, καὶ Ἐρμῆς Α, Νάρωνος, Μενίππος καὶ Ἐρμῆς Ε.

1. ἀπόδος| ἀπέδω pr. ἀπόδω sec Φ. ὃ κατάρτα| ὃ κάκιστε Ψ. τὰ πορθμεῖα ὃ κατάρτα (hoc omine) Θ. πορθμεῖα ΓΟΦεα, πορθμεῖα Β, πορθμεῖα F (ita F), πορθμεῖα ΖΟΥΩΩ, πορθμεῖα Α, ita Αι Φ et v. τοῦτό σοι (τούτοι Ψ), ὃ Νάρων, ἦδον ΒΟΥΦΦΩΩΔΔΑΦΜ, τοῦτό σοι ἦδον, ὃ Νάρων edd. vett. ΝΑΡ. personam om Φ. φημί, ἀνθ' ὧν σε| οὐ γὰρ οἶστο σε Ψ. διεπορθμεύσαμεν ΒΦΦ, διεπορθμευσάμεν ΟΥΑΦΩΩ et v. ἰάροισ| λάβοι Α. παρά τοῦ μὴ ἔχοντος| παρ' ἐμοῦ ὀβρολὸν οὐδένα Ψ. ἐγὼ δ' ΑΥΩΩ, ἐγὼ δὲ ΒΟΥΦ et v. καὶ μὴν ἄξιόν ἄξιόν (om καὶ μὴν) Ε, κἀγὼ ἄξιόν ΩΩ (i). κἀγὼ ΒΟΥ(ΩΩ) et v. καὶ μὴν ΓΥΦΑΦ. σου| σε ΔΥΥ soli. πατάξαι (ἐνοπάξαι Δ) διαλύσω τὸ κρασίον ΒΟΔΥΦ et v. διαλύσω τὸ κρασίον πατάξαι Ζ, πατάξαι τὸ κρασίον (κρασιον Α) παραλύσω ΓΑΦ et qui da παραλύσω (da sec m) ΜΩΩ. ἔσομαι πεπλευκῶς τος. pl. Guyetus probante nullo, ἔσῃ πεπλευκῶς τος. pl. ΑΦΩΩ et v. εἶην τος. pl. πεπλευκῶς Ζ, πεπλευκ' ε τος. pl. (om ἔσῃ) Ψ, πειπλευκας τος. pl. (om ἔσῃ) ΒΟΦ. ὑπὲρ ἐμοῦ ΑΦ et pr m ΩΩ, σοι ὑπὲρ ἐμοῦ Ζ, ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ΒΟΥΦ et sec ΩΩ.

2. νῆ δ' ὠνάμην γε ΒΟΔΥΦ, νῆ Δ' ὠνάμην Ζ, νῆ Δα ὠνάμην ΑΦΩΩ et v. (ὠνάμην etiam Υ, ὠνάμην etiam ΔΒ, ἰονάμην ΤΥ, ἰονάμην V.) εἰ μέλλω καὶ ΒΟΔΥΦ, εἰ μέλλω γε καὶ ΖΑΦΩΩ et v. ΜΕΝ. personam om Ζ. ἔνεκα ΒΟΥΦΦ et v. sed ἔνεκα καὶ ΑΦΩΩ recte. vide gemina in D, Dosa, V, 4 init., ibid. XXIII, 2. Promoth, 16. νεολιχίας| νεολιχίας ΒΟΥ. νεολιχίας - πλὴν νεολιχίω γὰρ τὸ πορθμεῖον καὶ παραμενεῖ πλοῦν. ΜΕΝ. πλὴν Ζ. πλὴν πῶς πλὴν ἄλλο γε οὐ ἔχω, πῶς Ε, πλὴν οἶτο γε μὴ ἔχων πῶς Μ. πῶς ἂν σου ἂν Ζ. οὐ om ΓΥΦ. κομίζεαι ΒΟΥΖΩΩ et v. κομίζεσθαι (Δ)ΑΦ. οὐ κ. δέον| διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν Ψ. διὰ τοῦτο| διὰ τοῦτο ΒΦΦεα, ut solemus. μόνος σὺν| μόνος, σὺν Α, μόνος (om σὺν) Ω. προῖκα| σπρονκα et statim οὐκ απρονκα Ψ. συνεπελαβόμεν, Ζ(Δ)ΩΑΦΩΩ, ἐπιβιατῶν ΒΟΥΦ et v. ἔλασαν ΒΟΔΥΦΦ, ἔλασαν ΑΦ et pr m ΩΩ et v. μόνος τῶν ἄλλων ΒΟΥΦΦΑ et v. ἐγὼ μόνος τῶν ἄλλων Ε, τῶν ἄλλων ἐγὼ μόνος ΔΩΩ. ἐπιβιατῶν ὀδορομένων add ΔΑΦΩΩΩ et tres Parisini ap. Lossium. πρὸς τὸν πορθμεῖα Ψ cum Hemsterhusio, πρὸς πορθμεῖα ΒΟΔΥΦΦΒΦ, πρὸς τὰ πορθμεῖα ΓΩΩ, πρὸς τὰ πορθμεῖα (πορθμεῖα Ζ, πορθμεῖα Ω) ΖΑΩ et v. σε δεῖ| σοι σοι Φ. σο θέμις ΒΟΥ et pr m Φ, σο γὰρ θέμις ΑΥΩΩ et sec Φ et v.

3. ἀπάγε με ΒΟΥΦΦΑΦ, ἀπάγαγέ με ΖΩΩ et v. ἐς| εἰς ΖΜ. χαρῖεν ΒΑΦΕ, χαρῖεν Ψ.

μῆρῶν v. χαρῖεν γε ΓΜΩΩ. ἐπὶ τούτῳ| ἐπὶ τοῦτο (sic) Ψ, ἐν τούτῳ Ζ. παρά τοῦ Αἰακοῦ om ΓΩΩΩ, prō eis παρά τῷ Αἰακῷ Μ. προσλάβω| παραλάβω Δδ. σὺν| με add Φ, τὸν μὲν ὅτι οὐδὲν κακτικμενον σάτηρ addit Δδ. θέρμουα, εἰ θέλεις| adfert Thomas p. 183, 9. τὸ δεῖπνον| τὸν δεῖπνον Ψ. τούτων

σκοπίων καὶ μόνος ἄδων ἀμωλύτων ἐκείνων. ΓΡΜ. ἀρσεί, ὃ Νάρον, ὅτινα ἄδρα δι-
πρόθυμους, ἐλευθέρον ἀκριβῶς, κούδανος αὐτῷ μέλει, οὕτως ἔστιν ὁ Μένιππος. ΝΑΡ. καὶ αὐτὸν
ἂν σε λάξω ποτέ. ΜΕΝ. ἂν λάξῃ, ὃ βέλτεστε δις δὲ οὐκ ἂν λάξῃσι.

XXIII.

ΠΡΩΤΕΣΙΑΟΥ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

127

1. ΠΡΩΤ. Ὡ δέσποτα καὶ βασιλεὺς καὶ ἡμέτερα Ζεῦ, καὶ το Δῆμητρος θεγάτερ, μη
ὀπερόδητε δέτην ἐρωτακήν. ΠΛΟΥΤ. τὸ δὲ πῶσον δέη παρ' ἡμῶν ἢ τίς ὢν τογγάνας; ΠΡΩΤ.
εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλαος ὁ Φιλίππος Φυλάκιοι, συστρατιώτης τῶν Ἀχαιοῦ, καὶ πρῶτος ἀπέθανον τῶν
ἐπ' Ἰλίου, δέσμοι δὲ ἀφραθείς πρὸς ὄλιγον ἀναβῆναι πάλην. ΠΛΟΥΤ. τοῦτοι μὲν τὸν ἔρωτα, ὃ
Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἔρῃσι, πλὴν οὐδέεις ἂν αὐτῶν τῶν. ΠΡΩΤ. ἀλλ' οὐ τοῦ ἔην, Ἀιδονεῦ,
ἔρῳ ἔγωγε. * τῆς γυναικὸς δὲ ἔην νεύραμον ἐπὶ ἐν τῷ θαλάμῳ κατακλιπὼν ὀχρότην ἀποπέλων 127
εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀπατάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἐκτοροῦ, ὁ οὖν ἔρῳι τῆς γυναικὸς οὐ
μετρώως ἀποκναίει με, ὃ δέσποτα, καὶ βούλομαι κἄν πρὸς ὄλιγον ὀφθαίς αὐτῇ καταβῆναι πάλην.
2. ΠΛΟΥΤ. οὐκ ἔπιες, ὃ Πρωτεσίλαε, τὸ Ἀθήης ὕδωρ; ΠΡΩΤ. καὶ μάλα, ὃ δέσποτα, τὸ δὲ
πρᾶγμα ὀπερότην ἔην. ΠΛΟΥΤ. οὐκὼν περιμένον; ἀφίεται γάρ κἀκείνη ποτὲ καὶ οὐδὲν σε
ἀνελεῖν δειχθεῖ. ΠΡΩΤ. ἀλλ' οὐ φέρομαι τῆν διατριβῆν, ὃ Πλούτων; ἤρῳσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἔην
καὶ οἶσθα οἷον τὸ ἔρῳν ἔστιν. ΠΛΟΥΤ. εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβῆναι μετ' ὄλιγον
τὰ αὐτὰ ὀδοροῦμενον; ΠΡΩΤ. οἶμα πέισαν κἀκείνην ἀκούσθαι * παρ' ὀμάς, ὥστε ἀπὸ ἔνδς 128
δύο νεκροῦς λάξῃ μετ' ὄλιγον. ΠΛΟΥΤ. οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτα οὐδὲ ἐξένετο πόποτα.
3. ΠΡΩΤ. ἀναμνήσω σε, ὃ Πλούτων; Ὀφθαί γάρ δι' αὐτῆν ταύτην τῆν αἰτίαν τῆν Ἐυροδίαην
παρέδοτα, καὶ τῆν ὀμογενῆ μου Ἀλικριτὴν παρεπέμψατε Πρακίαι χαριζόμενοι. ΠΛΟΥΤ. θαλήρεις
δὲ οὕτω κρατῖον γυνὸν ὢν καὶ ἄμορρον τῇ καλῇ σου [ἐκείνη] νόμφη φροῖνα; πῶς δὲ κἀκείνη

ἤγαγε] ἡμῖν ὃ Γραῖ, τὸν κῶνα τοῦτον ἤγαγε Ζ. καὶ ἑκάτη δάδα καὶ Ζ. post δάδα habet κατα-
γέτων et om post ἀπάτων F. τῶν] τῶν δ Ο. τῶν ἑπὶ, απ.] πάντων τῶν ἑπὶ αὐτῶν Ζ. ἐπιζωοῦσθαι]
ἐπιζωοῦσθαι Φ. καὶ μόνος— ἐκείνων] hanc om Ζ. ὅτινα ΓΓΑΦΜΩΩΩ. ὄλιον Ζ. οἶσθα ΒΟΦ et v.
ἄδρα om ΖΩΩ. κούδανος] οὐδανός ΑΦΩΩΩ. κούδανος αὐτῷ μέλει hanc om ΒΩΩΠΦ. λάξω ποτέ,
ΜΕΝ.] λάξω, (nova personam) ποτέ Α. λάξω, ΜΕΝ. ποτέ (πῶς) α) ΩΩΩΕα, idem F. μαρτ pη, μη γρ, κα-
μῆν ἂν σε λάξω ὃ βέλτεστε. λάξῃ; λάξῃ Φ et Ω Ο. οὐκ ἂν ἂν om v. λάξῃσι] λάξῃ Ζ.

XXIII.

Πρωτεσίλαος, Πλούτων, Αἰτήρη, Πρωτεσίλαος καὶ Πρωτεσίλαος καὶ Πρωτεσίλαος Δ, Πρωτεσίλαος καὶ
Πρωτεσίλαος F et v.

1. hunc dialogum spectasse videtur Tacitus, Chil. II, 783. ΠΡΩΤ. Πλούτων; α. Διμητροῦ]
Διμητρος (sic) Ζ. θεγάτερ] θεγάτερ Α. πῶσον ΒΩΩΦΑΕ, πῶς ed I, vett. Πρωτεσίλαος Α, Πρωτεσι-
λαος caeteri et v. Φυλάκιοι] Φυλακίος D, Φυλακίος Y, quae fuit conjectura. Ἀχαιοῦ, Ἀχαιῶν Ζ,
ἀπέθανον Ζ, ἀποθάνον caeteri et v. syntaxi non toleranda. ἐπ', ἐν Ζ. ὃ πρωτεσίλαε Α. οὐδέεις ἀν,
ἂν om Ζ. αὐτῶν τῶν ΒΩΩΦΑΕΦΩΔΥ, αὐτῶν τῶν ed I, vett. probè tamen Hemsterhusii conjecturam
a Bekkero receptam; αὐτῶν τῶν, notas et compendia pro αὐ et ὢν τοῦ et ὢν τοῦ et ὢν τοῦ longe simillima esse constat,
cum plurali Lehmannus comparabat D, D, H, 2 fin., qui addere poterat Asinum et h. τοῦ ἔην] το ἔην
F. αἰδονεῦ α, ὃ Ἀιδονεῦ Ζ. ἐπ' ἔρῳι ἐπὶ Ζ. ὁ οὖν] ὁ ὃ οὖν Ζ.

2. ἔρῳ] πόρα Μ. ὀπερότην] ὀπερότης Ζ. Hemsterhusius quum de significatione v.
ὀπερότης optime judicavit, tum Heliodori locus ostendit scribentis hoc voce nunc abuti, voce autè um tali
in re fuisset: το πρᾶγμα ὀπερότης ἔην. παραμῖνον] παραμῖνος D. γάρ, γὰρ, γὰρ om Φ. κἀκείνη,
ΒΩΩΦΑΕ, κἀκείνων Φ, ἐκείνη ed I, vett. οὐδὲν σε v, οὐδὲν σε Ζ, οὐδὲ σε ΒΩΦΕΑ (ita Α. δειχθεῖ]
δειχθῆ ΒΕ. οὐδὲ] οὐδὲν τε Ζ. ὀδοροῦμενον Φ et v, ὀδοροῦμενον ΒΩ (ita Ο) ΖΔΑΕ, ἀκούσθαι
ἀκούσθαι μου Ζ. λάξῃ] λάξῃ D solus. καταβῆναι Φ ut solut. ἐξένετο v, γένοιτο Α solus, γενέται
ΒΩΦ, γένοιτο ΟΕ. πόποτα ποτα Ζ.

3. Ὀφθαί, Ἐυροδία, Ὀφθαί τε γὰρ διὰ τῆν αἰτίαν Ἐυροδία Ζ, non male, si articulus τῆν
Ευροδία servatur. ὀμογενῆ μου ὀμογενῆ (om μου) F, ὀμογενῆ μου Ζ ut possis, ὀμογενῆ μου. Ἀλικριτῆν]
ἄλικριτη F. παρεπέμψατε] ἀπεπέμψατε Ζ. θαλήρεις θαλαίς ΔΜ, ἑλῆς Ζ, ὄλιον] ὄλιος ΒΩ. δε-
ἄμορρον] δὲ τοιοῦτος ὢν κρατῖον γυνὸν καὶ ἄμορρον Ζ. ὢν] ὢν ΜΕ. κἀκείνη om Ζ et debet potest ut
natum ex inferiore κἀκείνη. φροῖνα] παρῖνα Ζ. κἀκεί, καὶ inter et τῶς δὲ, nova persona in Α.

προσέχεται σε οὐδὲ διαγράφονται δυναμένῃ; φροῖχεται γὰρ ἐν οὐδᾶ καὶ φροῖχεται σε καὶ μάτην ἔσθι
 τσαυτέρῃ ὁδῷ ἀνελεγκηθῆς. ΦΕΡΣ. οὐκ οὖν, ὃ ἄνερ, ἐν καὶ τοῦτ' ἴασαι καὶ τὸν Ἐργὴν κέλευσον.
 ἐπειδὴν ἐν τῷ φρετῷ ἤρῃ ὁ Πρωτεσίλαος ἤ καθιζόμενον τῆ βράβδω νεανίαν αὐθις καλὸν ἀπεργά-
 120 σαῖσθαι αὐτόν, ὡς ἦν ἐκ * τοῦ παστοῦ. ΠΑΟΥΤ. ἐπεὶ Φερσεφόνῃ συνδοκῆι ἀναγαγὼν τοῦτον
 αὐθις παύειτον νομφίον· ἐν δὲ μέγιστο μίαν λαβδὼν ἡμέραν.

XXIV.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΑΟΥ.

1. ΔΙΟΥ. Ὡ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προσμαῖσθαι ἀξίους; ΜΑΥΣ.
 καὶ ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ μὲν, ὃ Σινωπεῦ, ὅς ἐβασιλεύεσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Ἀνδῶν
 ἐνίων, καὶ νήσους δὲ τινὰς ὑπεργαγόμεν, καὶ ἄλλῃ Μιλήτου προέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας κατα-
 130 στρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ * μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλι-
 καρνασσοῦ μνημα παρμύρεθες ἔχῳ ἐπικείμενον, ἡμίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς
 κάλλος ἐξησκημένον ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου, ὅσον
 οὐδὲ νεῶν εὔροι τις ἂν βράθως, οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν. 2. ΔΙΟΥ. ἐπὶ
 τῆ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βίβῃ τοῦ τάφου; ΜΑΥΣ. νῆ Δεῖ ἐπὶ τούτοις, ΔΙΟΥ,
 ἀλλ', ὃ καλὲ Μαύσωε, οὕτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἐτι σοι οὕτε ἡ μορφή πάρεστιν, εἰ γὰρ τινα ἐλοί-
 μεθα δικαστῆν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχῳ εἰπεῖν, τίνας ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προσμαῖσθαι ἂν τοῦ
 ἐμοῦ; φιλακαγὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προσμαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἀφρηρήμεθα καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκείνοι λίθοι Ἀλικαρ-
 νασσοῦ μὲν ἴσως . . . . εἰεν ἐπιδοκίμωσθαι καὶ φιλοτιμωσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὲ τι μέγα
 ἀκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι· ἐν δὲ, ὃ βέλτεστε, οὐχ ὄρω ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο

ἐκείνη] καὶ ἐκείνη B. προσμαῖσθαι BO[ΦΑΕ]DTVU, προσφῆται ebd. vett. οὐδὲ διαγράφονται δυναμένη
 BO[Φ] et v. οὐ διαγράφονται δυναμένη B, οὐδὲ δυναμένη διαγράφονται AF, male. φροῖχεται φροῖχθήσεται B.
 φροῖχεται φροῖχεται B. τσαυτέρῃ] ταύτερῃ B. τοῦτ' τοῦτο BO[ΦΑΕ]. τὸν Ἐργὴν κέλευσον ἀπεργάσασθαι
 παστοῦ adfert medius verbus omissis Thomas p. 166. 9. ἤρῃ ὃ] haec om B. καθιζόμενον τῆ 20M.
 καθιζόμενον ἐν τῆ BO[ΦΑΕ] et v. nempe ἐν certum est o superioribus: ἐν τῷ φρετι. libri veteres eubdē
 corrigendum esse νεανίαν αὐθις cum Voigtlaendero in Qu. L. p. 151 observavi idque probavi aliis, ut
 Bekkero (in adnot.) et qui recepit Dubnero. παστοῦ] παστοῦ ἀποπλάων B. (scil. ex § 1: ἐν τῷ θαλάμῳ
 — ἀποπλάων). ἐπι] pro hac una voce B: οὕτω ποιεῖ ὁ Ἐργὴς ἐπι καὶ τῆ —. Φερσεφόνῃ 200 (ita 0),
 φερσεφόνῃ (ita in lib. B. Περσεφόνῃ ΦΑΕ et v. hinc paullo supra (ante οὐκ οὖν) personae nomen pro ΠΕΡΣ.
 item scripsi ΦΕΡΣ. sicut ibi dat schol. B: οὐκ οὖν: τῆ κόρη: ἦτοι τῆς Φερσεφόνῃς ὁ λόγος —. sed pro
 verbis ἐπὶ Φερσεφόνῃ praestat ex B rescribere: ἐπι καὶ τῆ Φερσεφόνῃ — eadem syntaxi quae est in D.
 Deor. XX. 2 med. et Jov. Trag. 5 med. at sic quoque vitium latet, deest enim, ex quo liquet Mercurium
 praesentem huic sermoni interesse, itaque toto libri B supplemento ut vere Lucianeo utendum esse
 arbitror et scribendum: ΠΑΟΥΤ. οὕτω ποιεῖ ὁ Ἐργὴς ἐπι καὶ τῆ Φερσεφόνῃ συνδ.

XXIV.

1. καὶ ἐπὶ τῆ] καὶ om B. καὶ Ἀνδῶν] καὶ om B. προέβην] ita correxi, libri: ἐπέβην, quod
 iam Hemsterhusio visum est mendo laborare, καταστρεφόμενος] καταστρεφόμενος B. καὶ καλὸς ἦν
 BO[Φ] et v. καὶ καλὸς γ. ἦν B. ego malim cum Hemsterhusio: καὶ ὅτι καλὸς ἦν. τὸ δὲ μέγιστον] καὶ τὸ
 μέγιστον B. ἀλικαρνασοῦ et § 2: ἀλικαρνασοῦ a. sed § 3. ἀλικαρνασοῦ. παρμύρεθες] παρμύρεθες (sic)

B. ἐς κάλλος] haec om B. τοῦ καλλίστου, ὅσον] τοῦ καλλίστου ὅσον (sic) Φ. εὔροι BO (V), εῖσι B,
 εὔροι Φ et v. δικαίως ἐπὶ τούτοις] ἐπι τούτοις δικαίως B, non male.

2. νῆ Δεῖ] νῆ Δεῖα B. ἐκείνη ἐτι σοι BO, σοι ἐτι ἐκείνη B, ἐτι σοι ἐκείνη Φ et v. ἐτι ἦν B.
 οὐκ ἔχῳ εἰπεῖν BO[Φ] et v. οὐκ ἂν ἔχῳ εἰπεῖν M. ἔνεκα ἐκείν B. προσμαῖσθαι] προσμαίνομεν B.
 ῥίνας B, ῥίνας v. ἀποσεσιμώμεθα O. ἴσως οὖν BO[Φ] et v. ἴσως (om εἰεν) B, ἴσως εἰεν καὶ (V). sen-
 tentia, ut ex opposito patet, haec fuit: lapides illi Halicarnassensibus forsitan in pretio sunt, ut eos
 ostentent, quare nec vulgata, in qua Hemsterhusius acquiescebat, ferri potest, nec vero satis est in
 eadibus cum Bekkero (qui ἴσως εἰεν ἂν) et (qui locabat ἴσως ἂν εἰεν) Durdortio, nullo praeter istue ἂν
 etiam adjectivum exhibit, neque tamen hodie probo supplemento meum: ἴσως ἐπιδοκίμωσθαι ἂν εἰεν, quocum
 contuleram Navig. c. 37 et Arist. Eccles. v. 79, sed nunc ita potius suppleo: ἴσως ἰαῖνοι ἂν εἰεν . . . sic

φῆς, ὅτι μᾶλλον ἦσαν ἀγνοοῦντες ὑπὸ τριηκοσίοις λόγοις πιεζόμενοι. B. MAYΣ, ἀνόνητα ὄν μοι ἐκεῖνα πάντα καὶ ἰσότητος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης: ΔΙΟΓ. οὐκ ἰσότητος, ὃ γυναικώτερον, οὐ γὰρ. Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν φέρετο. Διογένης δὲ καταγέλασται αὐτοῦ, καὶ τάρων ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῷ ἔρει αὐτῷ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κατασκευασμένον· ὁ Διογένης δὲ, τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινὰ τάρων ἔχει, οὐκ οἶδεν, οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἄνδρος βίον βεβιωκότα, ὑψηλότερον, ὃ Κερῶν ἀνδραποδοῦσέστατα, τοῦ τοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατασκευασμένον.

XXV.

ΝΙΡΕΩΣ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1. ΝΙΡ. Ἴδου δὲ, Μένιππος οὕτως δικάσαι, πότερος εὐμορφότερος ἔστιν, εἰπέ, ὃ Μένιππε. * οὐ καλλίων σοι δοκῶ: ΜΕΝ. τίνας δὲ καὶ ἔσται πρότερον, σῆμαι, γῆρ γὰρ τοῦτο 132 εἰδέναι. ΝΙΡ. Νιρεὺς καὶ Θερασίτης. ΜΕΝ. πότερος ὄν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερασίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον. ΘΕΡΣ. ἐν μὲν ἤδη τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὅμοιά εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τριηκοσίων διαφέρεις, ἤλιον σε Ἵμαγρος ἐκείνος ὁ τορλὸς ἐπήγεσεν ἀπάντων εὐμορφότατον προσεπιπῶν· ἀλλ' ὁ φοβὸς ἐγὼ καὶ ψευδὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῆ. ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε, ὅν τινὰ καὶ εὐμορφότερον ἤμῃ. ΝΙΡ. ἐμὲ γε τὸν Ἀγλαίας καὶ Ναρῶπου, ὃς καλλίστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου ἤλιθον. 2. ΜΕΝ. ἀλλ' οὐκ καὶ ὑπὸ γῆς, ὡς σῆμαι, καλλίστος ἦλθες; ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον τάτῃ μόνῳ ἂν διακρίναιτ' ἀπὸ τοῦ Θερασίτου κρανίου, ὅτι εὐθροπτον

demum sententia prorsus est blanda, atque etiam structura est attica: vide Arist. Achar. 201 et locum gemellum Luc. Anachars. c. 9 med. ὡς δὲ] πρὸς δὲ 21. ἀπολαδοῖς] ἀπολαδοῖσι 21.

3. ἀνόνητα ὄν μοι ἀνόνητα ὄν μοι 21. ἐκεῖνα πάντα] πάντα cum 21. Μαύσωλος καὶ Διογένης] haec frustra mutabat Cobetus in V. L. p. 115. οὐκ ἰσότη. — οἰμώξ. οὐκ ἰσότητος μὲν ὃ βέλτεστε ἀλλὰ Μαύσωλος μὲν οἰμώξ. 21. τῶν—εὐδαιμ.] ὅν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμ. 21. καὶ τάρων ὁ μὲν ἐν ΒΟΦ et v. καὶ τάρων μὲν τῶν ἐν 21. ego malim; καὶ ὁ μὲν τάρων ἐν —. ἔρει αὐτοῦ ΒΟΦ et v. ἔρει αὐτῷ 21. unde reposui: ἔρει αὐτῷ, neque enim intelligi, qua de causa ἔρει in ἔχει mutari Cobetus V. L. p. 231.

κατασκευασμένον ΒΟΦΦ, κατασκευασμένον alio. ὁ Διογένης] Διογένης 21. εἰ καὶ οἶδεν οὐκ οἶδα εἰ τινὰ καὶ τάρων ἔχει 21. οὐδὲ γὰρ οἶδεν γὰρ Lehmannus olim et postea Cobetus V. L. p. 231 et Dindorfius, at sapienter Lehmannus in ed. sec. p. 761 coniecturam οὐδὲν — nunc facile retracto. ἔμελεν] ἔμελλεν a. περὶ αὐτοῦ 21(V), περὶ αὐτοῦ Φ et v. περὶ τούτου ΒΟ. ἀνδραποδοῦσέστατα ἀνδραποδοῦσέστατι B.

XXV.

Θερασίτου] καὶ Θερασίτου Βα. Νιρεὺς. Θερασίτης. Μένιππος Α.

1. οὕτως] οὕτως 21. εὐμορφότερος ΒΟΦΔΦ, εὐμορφότερος F et edd. vett. ἔσται οὕτως ἔσται, ΘΕΡΣ. εἰπέ 21. ἔσται] ἔσται 21. πρότερον, σῆμαι, γῆρ γὰρ πρότερον γὰρ σῆμαι, γῆρ 21. solus cum Solano, non malo, sed vulgatam in Qu. L. p. 100 defendi. τοῦτο] τοῦτ' 21. ΝΙΡ. nulla persona in A (ita A). ὄν ὁ Νιρεὺς ΒΟΦΔΦ, ὄν Νιρεὺς 21. ὁ Νιρεὺς et infra ὄν ὁ Θερασίτης edd. vett. τοῦτ' ἔχω, τοῦτο ἔχω ΒΦΔΦ. Ἵμαγρος ἐκείνος ὁ τορλὸς] ὁ τορλὸς ἐκείνος (om Ἵμαγρος 21. ἀπάντων εὐμορφότερον (εὐμορφότερον M) ΒΑΦΕΜ, sed εὐμορφότατον ἀπάντων O (ita O), εὐμορφότατον (om ἀπάντων) A, ἀπάντων εὐμορφότατον edd. vett. superlativum novociani, vide J1. p. 673. ψευδὸς ὁ ψευδὸς 21. ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε ΒΟΦ, ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε VFL, sed ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε, edd. vett. ὅρα δὲ καὶ σὺ, ὦ Μένιππε

A et qui ὅρα (o supra item pe m) F, denique ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε εἰπέ 21. quae non sunt nisi duae lectiones, genuina in ΒΟΦ et interpolata in 21, caetera ad alterutrum genus allidunt, comparata D. Deor. 6, 2. Hermotim. 65, Gallum § 1. εὐμορφότερον ΒΟΦΦΑΦ, εὐμορφότερον edd. vett. — εἰς γε γε δῆπου 21. τὸν Ἀγλ.] τὸν τῆς Ἀγλ. 21. Ναρῶπου Duker ad Thucyd. II. 80. Ναρῶπου 21. Ναρῶπος caeteri et v. quod Hensterhusius servabat, at Lucianus continuo adfert J1. p. 673 et mox § 2 ἀπαπάνου, o v. 675 mutuatur, hoc est totum illum Homeri locum diligenter contulit, in quo Ναρῶπου (sive Ναρῶπος) exstat, non magis credibile est, Hyginum quam in Fab. 97 (p. 92 Schim.) recte scripisset, Νίρεος Charopί — filius; eundem in Fab. 270 (p. 115) scribere potuisse, Νίρεος Charopίς filius; ubi Charopί primus Scheffer restituit.

2. οὐκ] ὃ 21. καλλίστος] εὐμορφότερος 21. τὸ δὲ, κρανίον το κρανίον δὲ 21. ἄρα διακρίναιτο ΒΟΦΑΦ et v. διακρίναιτο (om ἄρα) 21. itaque conieci: ὃ διακρίναιτο. Bekker coniecit ἄρα

τὸ πόν· ἀλαπαδὸν γὰρ αὐτὸ καὶ ὡς ἀνδροῶδες ἔχει· ΝΡ. καὶ μὲν ἐρὸς Ὀυαίρον, ὅποιος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς. ΜΝ. ἀναίρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ . . . ἃ βλέπω καὶ ἃ νὸν ἔχεις, ἐκείνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν. ΝΡ. οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐρορροότερός εἰμι. ὦ Μένιππε· ΜΝ. οὔτε σὸ οὔτε ἄλλος εὐρορροεῖ· ἰστουμῖα γὰρ ἐν ἄδου, καὶ ὄμοιοι ἴσαντες. ΘΕΡΣ. ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

διακρίνοίτ' ἄν. ut ἄρα h. l. nihil significant. τὸς Θεραΐτου] τοῦ τοῦ Θεραΐτου Β. ἀλαπαδόν, ἀλαπαδονόεις Β. ἐρὸς ΑΒ, ἔρου ΦΦ et v. καὶ μὲν ἐρὸς [Ο.] Arist. Aves v. 66: καὶ μὲν ἐρὸς τὰ πρὸς ποδῶν. ὁπότε] ὅτε Β. Ἀχαιοῖς] Ἑλλησιν Β. ἐγὼ δὲ ἃ καὶ νὸν βλέπω, ἔχεις Α, ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ καὶ νὸν ἔχεις F cum Schmiedero, sed ἐγὼ δὲ ἃ βλέπω, καὶ νὸν ἔχεις ΒΦΦ et codd. vett., ἐγὼ ἃ βλέπω καὶ ἃ νὸν ἔχεις Β. quum Schmiedero conjecturam liber Guelferbytanus exhibuerit, multi eam, in his ego quoque in Epist. Cr. p. XXIII temere probavimus, at ista hoc habet viti, quod Lehmannum et in V. l. p. 235 Cobetum non latuit, dico vitiosum καὶ. nihilo melius est, quod placet Cobeto: ἐγὼ δὲ βλέπω ἃ νὸν ἔχεις, nam vocem καὶ libri omnes tucntur, immo (praesertim libris ΒΦΦ et ex altera parte libro Β in unversum consentientibus) proficisci oportet ab lectione antiqua: ἐγὼ δὲ ἃ βλέπω καὶ (ἃ) νὸν ἔχεις, ita hoc u num relinquitur, quod Hemsterhusius juvenis drymarat, postea autem rejecit, ut una vel altera vox hinc perierit, equidem non post ἔχεις sed post ἐγὼ δὲ (ubi Β δὲ omittit) signa posui lacunae, suppleo autem sive μόνα σκοπῶ sive quid simile hoc modo: ἐγὼ δὲ [μὸνα σκοπῶ] ἃ βλέπω καὶ ἃ νὸν ἔχεις. vide imprimis Prometh. II § 11 fin. οὐκ οὖν ΒΑΦVhe, οὐκ οὖν v. εὐρορροότερος ΒΦΦΑΕ, εὐρορροότερος v. ἐγὼ ἐνταῦθα εὐρορροότερός εἰμι, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα εὐρορροότερος (om εἰμι) Β. ὦ Μένιππε] ὦ Μένιππε τοῦτου Β. et τοῦτου etiam in cod. Parisino Bohmus reperisse videtur. οὔτε ἄλλος εὐρ.] οὔτε ἄλλος τι εὐρ. Β. ἐν ἄδου] ἐν τῷ ἄδῳ ΑΕ. ὄμοιοι] ὄμοια Α. ἀπαντες] πάντες Β. ἐμοὶ μὲν] ἐμοὶ μὲν ὡν D solus, z. τ. [z.] confer Adv. Indoct. 28 et Navig. 16. in fine dialogi addit Α: Νεοκροῖο Διόλυτοι. Δεκα εἴς =

*R. E. Perry
1924*

INDEX
LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI HIBERNO A. MDCCLXXXI—LXXXII

AB DIE XV M. OCTOBRI

PUBLICE PRIVATIQUE HABENDARUM.

ADDITAMENTA LUCIANEA

F. V. FRITZSCHUS

—
PRAEMISIT.

JUL 13 1957

Adnotatio nostra ad mortuorum dialogos triginta plene absoluta erat, quum sero accepimus lectiones duorum Venetorum, codicis Ω. no. 434) et qui melior est Ψ. no. 436). Quae unice ad ultimos horum dialogorum pertinent: insunt enim dialogi mortuorum XXIII—XXX. Contulit J. Sommerbrodtius suamque collationem inseruit Museo Rhemano Nr. XXIV p. 601—606. Necessae est autem codicum scripturis iudicandis literas omnes earumque apices rimari. Quo magis lectores meos rogo, ut illos Musci locos ipsi evolvant. Ita demum scripturas omnes omnium codicum, qui adhuc excussi sunt, in conspectu posita poterunt videre. Pertinet enim ad historiam textus graeci cavere, ne quid in hoc genere unquam temere negligatur. Novae tamen lectiones, quae quidem recipiendae sint, propemodum nullae inveniuntur. Sic quoque nonnulla insunt memoratu haud indigna, de quibus nunc pauca dicturus sum. Quo facto in dialogis nuper editis sic pergemus, ut dialogus XXVI primo loco colloctetur. Quum enim ad finem dialogi XXV. perventum esset atque ipse rerum ordo proxima quoque continuari juberet: hos potissimum locos sumsi ego, non elegeri. Attamen brevi spatio tot tamque turpiter corrupti loci documento erunt, totius Luciani in integrum restituendi quanta difficultas sit, quanta haud raro obscuritas. Illuc redeo. XXIII, 3 οὐδέ διακρῶσαι δυναμένη (hoc ordine) etiam ΩΨ. Ibidem ἐν post καθιζόμενον om. Ω. XXV, 2 ἀρα (post μόνον) om. etiam Ψ, ibidem ἐγὼ δὲ ἂν βλέπω ΩΨ. Dialogus XXVI totus abest ab eodico utroque. XXVII, 1 verba οὐδὲν δέον habet Ω, sed om. Ψ, ibidem παγγέλοια ἐρᾶν Ψ, ἐορακέναι παγγέλοια Ω, c. 2 αἱ γὰρ ἄλλοι Ψ, καὶ ἄλλοι γὰρ Ω, paulo post ἐκ Ἐλευσίνας Ψ, Ἐλευσίνας Ω, ibidem pro πολέμων ΩΨ: πολέμων inepte, c. 3 ὑπερβόρμηται Ψ, προεβόρμηται Ω, ibidem τοῦ Ἀρτάκου τῶν κοινῶν etiam Ψ, c. 4 κοινῶν προβέβληται (hoc ordine) ΩΨ, ibidem ὁ Θρηξὶ δὲ ἐπὶ Ψ et ibidem προβέβλην et mox ἐπειδὴ προβέβλην, tum ibidem ἐκ τοῦ βουβόου, ibid. ὑπὸ τῆν πυλῶν servant ΩΨ, ibid. τῶν αἰλῶν Ψ, τοῖς ἄλλοις Ω, c. 5 ὁ ἰδιώτης om. Ω, at servat Ψ, c. 6 ἀγῶν δὲ ὅτι Ψ, ἐγὼ δὲ ὁπότε Ω, ibid. προεβόρμηται Ω, sed lacuna in Ψ, c. 7 ὁ δαναεῖσι δὲ ὁ ἐκ πίστες Ω, sed ὁ δῶν, tum lacuna et περισσῶς pro πίστες Ψ, ibid. εἰ τάλαντα Ω, ὅς τάλαντα Ψ, ibid. γῆλα ἡμοῦ Ψ, ibid. ὅτι γῆλατα Ψ, ὅς τα γῆματα Ω, ibid. οὐδὲν Ω, γῆλῶν Ψ, ibid. ὑπερβῶν ἀπὶ βουβόου ὁ γάταις Ψ, ibid. παρεργοντο Ω, sed παρέργον τότι Ψ, c. 8 δὲ om. ΩΨ, ibid. πολλοὶ γὰρ Ω, sed πολλοὶ δὲ Ψ, ibid. καὶ (ante πάντας) om. Ψ, ibid. τι τοῦτοι ἀρα το φέλλων habere videntur ΩΨ, c. 9 οὐδὲ om. Ψ, ibid. βασιλεὺς τις et mox εὐτραπίης Ψ, sed βασιλεὺς et mox εὐτραπίης τις Ω, ibid. ἔχων Ω, sed ἔχων Ψ, XXVIII, 1, ἡμῶν ὁμοῖα Ψ, ὁμ... ἡμῶν (matura) Ω, ibid. μόνον δὲ αἱ Ψ, μόνον (sic) Ω, ibid. τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λαγυεὺς etiam Ψ, non item Ω, ibid. μόνον ἀπὸς Ψ, μόνον καὶ ἄρρηγ Ω, ibid. ἡμῶν ἐπιγράμης Ω, ibid. ὁπότε Ψ, ὅτι Ω, ibid. οὗτοι verba ἀμείνων - γουακίως om. Ψ, quibus postea suppletis ortae sunt turbae pers-marum, ibid. γὰρ om. et habet ἐπαλλέτων Ω, c. 2 ποτα Ψ, sed ποτα ὁ Λαγυεὺς Ω, qui mox om. τῷ βῶν, ibid. δὲ ὁμοῖα Ψ, ὁ ὁμοῖα Ω, ibid. ἐναργεῖα et mox ἀπατάθηται Ψ, sed Ω om. quatuor verba καὶ - ἀπεπατάθηται, ibid. ἀνέρο Ω, sed in Ψ pro verbis ἀνέρο - ἐναργεῖα est lacuna, ibid. ἀναργεῖς Ω, ἐναργεῖς Ψ, ibid. τοῦθ' Ω, τοῦθ' Ψ, c. 3 τοῦ ὄνο Ψ, sed τοῦ δὲ Ω, ibid. τί ἔχεις habet et om. τοῦτο Ω, XXIX, 1, σαυτῶν Ψ, σαυτῶν Ω, ibid. ἐμελέηται Ω, ἐμελέηται Ψ, ibid. μαγάλα Ω, γάλα Ψ, ibid. γὰρ Ψ, γὰρ Ω, ibid. τοῖς Ψ, ἐπὶ τοῖς Ω.

ibid. ἤξιως Ω. ἤξιωςας Ψ. ibid. πολλὸ om. Ω. πολλοὶ habet Ψ. ibid. μοι Ψ. μοι τῶν ἄλλων Ω. c. 2. τῶν ὅπλων παραδόσθαι Ω. τῶν ὅπλων παραδόναι Ψ. ibid. κινδύνοος ὑπέμενον Ω. κινδυνεύειν υπομέναι Ψ. ibid. ἐπὶ Ἐρωσὶ ΩΨ. ibid. ἡ om. ΩΨ. ibid. τοῦτο ἐπιτάττω ΩΨ. XXX. 1. οὕτως ΩΨ. ibid. ἀκούσω Ω. ἀκούω Ψ. ibid. εἰ δικαίως Ψ εἰ καὶ δικαίως Ω. ibid. ως Ω. ὅπως Ψ. qui mox διακρίνομεν. c. 2. octodecim verba ὅπου — δεξιαδὴ om. Ω. ibid. ἐπικέκλωστο Ψ. qui mox om. altero loco ὅπου τῆς Μόρρας. ibid. ἐδρόμεν Ω. ὄρομεν Ψ. ibid. εἰ τοίνυν ἀναγκασθεὶς τις Ψ. εἰ οὖν τις ἀναγκασθεὶς Ω. ibid. φρονεῖσαι Ψ. φρονεῖσάιν Ω. ibid. βιαζομένω Ψ. βιαζόμενος Ω. ibid. ὑπηρετεῖ ὄργανον ὃν τοῦτο Ψ. ὑπηρετεῖ γὰρ τοῦτο ὄργανον ὃν Ω. ibid. πρότω Ω. πρότως Ψ. ibid. ἦν δέ τις Ω. sed ἦν δέ τινα Ψ. qui mox post ἡ om. τίνα. nunc demum elucet qui factum sit, ut τίνα in aliquot codic. male omitteretur. ibid. κομίσας Ω. περιφθεῖς Ψ. c. 3. ὅπως ἄδικα ΩΨ. ibid. ἐκεῖν[ο] γε om. ΩΨ. ibid. ἔρχοι τις ἂν ὡς ΩΨ (si fides silentio). ibid. τὸ ἀντιλέγειν Ψ. ἀντιλέγειν Ω. ibid. γινόμενα Ψ. γινόμενα Ω. ibid. ἀπολαύσεις τῆς ἐρωτήσεως ΩΨ et Ψ om. τῶ. ibid. τις om. Ψ. ibidem τὰ ὄμοια ἐρωτᾶν Ψ. ἐρωτᾶν τὰ ὄμοια Ω. — Haud sane mihi contigit horum librorum auxilio locos mendosos, ut in XXVIII. 2 verbum ἀπεπαθήσαν emendare: propterea quod plerasque omnes scripturas quae supra positae sunt ex aliis codic. dudum consignatas habebam. At ne sic quidem sine ullo fructu codicum ΨΩ lectiones oculis perlustravi, nec plane despero fieri posse, ut alii cernant acutius et paulo plus quam ego inde lueri percipiant. Haec haecenus.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

XXVI.

ΜΕΝΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

1. ΜΕΝ. Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθρομήσεας ἀποθανεῖν. ΧΕΙΡ. ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρα, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος. ΜΕΝ. τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔρχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χροῖματος; ΧΕΙΡ. ἐρῶ πρὸς σέ οὐκ ἀπόνετον ὄντα, οὐκ ἦν ἐτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας. ΜΕΝ. οὐχ ἡδὺ ἦν, ζῶντα ὄραν τὸ φῶς; ΧΕΙΡ. οὐκ, ὦ Μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποιᾶλον τι καὶ οὐχ ἀπλοδὴν ἡγοῦμαι εἶναι: ἐρῶ δὲ ἔξω ἀεὶ καὶ ἀπέλασον τῶν ὁμοίων, ἡλίω, φωτὸς, τροφῆς: αἱ ὄραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον ὡσπερ ἡκολούθουν θάτερον θάτερον: ἐνεπλήσθηγ οὖν αὐτῶν, οὗ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ ἐν τῷ μετασχεῖν πολλῶν τὸ τερπνὸν ἦν. ΜΕΝ. εὖ λέγεις, ὦ Χείρων: τὰ ἐν ἧδον δὲ πῶς

XXVI.

Non dixerim ex aliqua comœdia hunc dialogum petitum esse: hoc unum dico, omnia fere hic scripta esse numerose. Quinquies enim senarius integer levi mutatione facta nascetur, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος καὶ ἀπέθαναι: et ἔρωσ ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χροῖματος et οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶν καὶ μεταποθῆ ὄραν τὸ φῶς: et πόνετον ὄντων, ἡλίω, φωτὸς, τροφῆς, denique δημοτικῶν ὦ Ζεὺ πρᾶγμα τῆν ἰσοπερίαν.

1. ἐπιθρομήσεας] ἐπιθρομήσεας Ψ et pr m Ω. ταῦτα BΩΨΦΩΩ2, ταῦτ[ε] v, et fortassis O. τίς δέ σε] τίς οὐαί σε BΩ, τί δέ σε Ψ (?). ἔρωσ τοῦ θανάτου BΩΨΦ et v, τοῦ θανάτου ἔρωσ ΨMΩΩ2 cum Thomap. 12, 11. οὐκ ἦν ἐτι ἡδὺ ἀπολαύειν BΩΨΦ et v, οὐδέν τι ἡδὺ ἀπέλασον ΨM et qui ἀπέλαζον ΩΩ2. ἔγωγε] ἔρω (sic) Ψ. οὐχ ἀπλοδὴν οὐ ταῦτόν ΩΩΩ2. δὲ ζῶν αἰεὶ καὶ ἀπέλασον BΩΨΦ et v, sed recte δὲ ἔξω (δὲ ἔξω Φ) αἰεὶ καὶ ἀπέλασον ΦM et qui ἀπέλαζον ΩΩ2. ἡλίω om Ψ. τροφῆς τροφῆς Ψ. αἱ ὄραι] αἱ om Ψ. ἅπαντα] ταῦτα Ψ. ἕκαστον ὡσπερ] hanc om Ψ. ἀκολούθοντα codd. vett. et sic ΩΩ2, ἀκολούθον BΩΨΦ, sed ἡκολούθον Ψ recte, ut olim ego conieceram, nam ὡσπερ et καθάπερ apud Atticos saepe est, prope modo, quasi et ad rem valet minuendam. θάτερον θάτερον ΦΨΩΩ2 et v, sed θάτερον om. BΩΨ. γὰρ BΩΨΦ, sed recte οὖν ΨΩΩ2 cum Voigtlanderō, αὐτῶν] αὐτῶν.

τῶ Φ (omnia pr. m.) γὰρ] γὰρ superser. οὖν Ψ (οὖν spectat ad priora, ubi οὖν pro γὰρ restitua.) ἐν τῷ αἰεὶ BΩΨΦΨ, sed ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ ΩΩ2 et v, recte, nam αὐτῷ male devoratum esse superiore αὐτῶν e codice Flor. elucet, eave igitur suppleas: ἐν τῷ αἰεὶ [ὁμοίω]. ἀλλὰ ἐν τῷ Ψ et qui ἀλλὰ ἐν τῷ ΨΩΩ2 recte, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ BΩ et fortasse Φ, at καὶ plane hic est absurdum. libri μετασχεῖν ὁμοιω, mendose, at noli demutare μετασχεῖν, quod a plerisque criticis temere adtroctatum est. solus Wetstenius v. ὁμοιω

φέρει, ἀφ' οὗ προελλόμενος ἀπὸ ἧρας; 2. ΝΕΡ. οὐκ ἀγνοῶ, ὦ Μένιππε, ἡ γὰρ ἱστορία πάνυ δημοτικὴ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει το διαφέρον, ἐν φωνῇ εἶναι ἢ ἐν σκότῳ ἄλλως τε οὕτε διψῆν, ὡσπερ ἄνω, οὕτε παυῆν δεῖ, ἀλλ' ἀναπνεῖς τούτων ἀπάντων ἔργον. ΜΕΝ. ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπέσῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ σοὶ ὁ λόγος περιστῆ. ΝΕΡ. πῶς τοῦτο φήσῃ; ΜΕΝ. ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὄρισον ἀεὶ καὶ τούτων ἐγένετό σοι προσκαρῆα, καὶ τὰ ἐνταῦθα ἔμοια ὄντα προσκαρῆ ἄρῶσις ἂν γένοιτο, καὶ δεῖσαι μεταβολῆν σε ἵσταίν τινα καὶ ἐνταῦθεν ἐς ἄλλον βίον ὕπερ ὄμαι ἀδύνατον. ΝΕΡ. τί οὖν ἂν πάθῃ τις, ὦ Μένιππε; ΜΕΝ. ὕπερ, ὄμαι, φασί, συνεπὸν ὄντα ἀρέσασθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μὲδὲν αὐτῶν ἀφόρητον σέσθαι.

XXVII.

ΔΙΟΤΙΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΔΟΣ.

1. ΔΙΟΤ. Ἀντισθένης καὶ Κρατίδης, εχθρὸν ἄφρονον ὥστε τί οὐκ ἄπειραν εὐθὺ τῆς καθόλου περιπατήροντες, δέφόμενοι τοῦς κατιόντας, οἷοί τε εἶσι καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ; ΑΝΤ. ἀπίστων.

corruptum esse vidit scribens ille: καταχρῆσθ' ἀλλῶν invita sententia, quare meam ego conjecturam: καταχρῆσθ' πολλῶν supra reposui. πῶς οὐ Φ. φέρει] ἐπιφάνει (sic) Φ. ἐπιφάνει est πῶς φέρει, glossa est εἰπέ.

2. δημοτικὴ ΒΟΥΦΥΜΟΥ, δημοτικῶν codd. vett. quod unde petitum sit nescio, hoc scio notandum esse, haud dubie enim ita scripsit Lucianus: — πῶς δημοτικῶν πρᾶγμα καὶ οὐδὲν ἔχει —, quae emendatio non mihi sed uni Hemsterhusio tota debetur, licet vir summus δημοτικῶν τὸ πρᾶγμα scripserit, sed utrum articulus, utrum ἂν vel ἢ non bene deessent, an male abundarent, tum in haud magno poni solebat discrimine, Hemsterhusio mihi quae attici vult Philemon c. ap. Athen. XIII p. 509 d. (v. 30): δημοτικῶν, ὁ Ζεὺς πρᾶγμα —, οὐδὲν ἔχει το διαφέρον, οὐδὲν κακόν ἔχει το δε διαφέρον 2l. ut bene Lehmannus: οὐδὲν ἔχει διαφέρον, το —, ἐν φωνῇ ἐν τῷ φωνῇ ΦΟΥ sol. ἡ ἐν ΒΟΥΦΥ et v. ἡ καὶ ἐν

ΜΥ, sed καὶ ἐν Ω, unde patet mendae oritur, ἐν σκότῳ] ἐν τῷ σκότῳ 2l. οὕτε διψῆν ΒΟΥ, οὕτε διψῆν Φ et v., οὕτε διψῶ 2l. u. οὕτε παυῆν Φ. παυῆν δεῖ ἀλλ'] διψῆν δεῖ ἀλλῶ Φ. παυῶ φη Δια ἀλλ' 2l. ἀναπνεῖς ΒΟΥΦΥ et v. ἀναπνῆς 2l. cum Thoma p. 30. 5. τούτων ἀπάντων ΒΟΥΦΥ et v. πάντων (om τούτων) 2l. τούτων πάντων Ω cum Thoma ibidem contra numeros. ὅρα] ὅρα οὐ 2l. περιπέσῃς hic libri omnes praeter O qui περιπέσῃς (ita O) sed continuo pro περιστῆ optima quique codd. exhibent περιπέσῃ, unde περιπέσῃ restitui loco nostro, margini enim archetypū videtur γρ. περιπέσῃς adscriptum fuisse cuique lectio non quo debebat ad περιπέσῃς relata sed ad proximum περιστῆ, quae ipsa lectio hic περιπέσῃς poscit acristum acristus, contra γρ. περιπέσῃς καὶ περιστῆ neque Luciana syntaxis est neque omnino attica, acristo faveat etiam Herodotus I, 108, adde Eustathium ad 2l. p. 1066.

40. σεαυτῷ σεαυτῷ 2l. εἰ εἰς 2l. το αὐτῷ τούτο 2l. περιστῆ ΦΟΥΦΥ et v. περιπέσῃ, omnia pr m) Φ, περιπέσῃ ΒΟΥΦΥ, φέρει φέρει ΜΟΥ sol. εἰ om ΜΟΥ, ταύτων το αὐτο 2l. καὶ ἐνταῦθα ΒΟΥ et v., sed recte καὶ τα ἐνταῦθα 2l. tum Φ om, scilicet καὶ τὰ ἐνταῦθα (vel ταυτῶν) Ω, primus emendavit Lehmannus. ὄρασι om Φ pr m. (addidit scilicet pro οὐ Φ) ὄρασι, γένετο] γένοιτο 2l. δεῖσαι] δεῖσαι ΒΟΥ, τε ΜΥΟΥ, γρ ΒΟΥ et v. καὶ ἐνταῦθα] καὶ om 2l. εἰ, οὐ ΜΥ, ὕπερ ὄμαι — Μένιππε om O (ita O), sed B habet ut vulgo, nolim igitur delere isto ὄμαι scribere: ὕπερ ἀδύνατον, quamvis mirum sit intra octo voculas ὕπερ ὄμαι repeti potuisse, οὐδ' ἂν ἂν om ΜΟΥ, οὐδ' om Φ. Μένιππε — ἀρέσασθαι] pro his 2l: Μένιππε ἐπιφάνει ταυτῶν ὄμα, Μεν, πάντι ἀρέσασθαι, ὄμαι φασί ΒΟ (ita O) Φ, ὄμαι καὶ φασί v., ὄμαι φασί καὶ γρῆ ΦΩ, ὄμαι γρῆ (omiss. οὐσα) Μ, ὄμαι καὶ γρῆ (pro καὶ φασί) u. syntaxin in Quaest. Luc. p. 164 (v. 164). ἀρέσασθαι ΒΟΥ et pr m) Φ, πάντι ἀρέσασθαι ΜΩ et scilicet m) Φ. αὐτῶν ἀφόρητον] ἀφόρητον αὐτῶν Φ. οἰεσθαι] ἡγεσθαι 2l. ceterum hic dialogos in crucialibus editorum ingenia emendantibus enumerari solent neque contentulium menda omnia vel librorum auxilio vel mea ipsius opera nunc certo sublata esse, codd. Graevianus (V) semel omnino et Parisinus (M) bis terve inspectus est; ab aliis codd. plane abest dialogos velut ab meis AF, habent totum optimeque collati sunt libri mei sex: ΒΟΥΦΥ2l. verumtamen omnes scripti sunt admodum mendose; neque Vindobonensium quidem hic licet exspecto.

XXVIII.

Ἀντισθένης καὶ Κρατίδης καὶ Δημοκρίδης Β. Δημοκρίδης καὶ Ἀντισθένης καὶ Κρατίδης Ε. Δημοκρίδης, Ἀντισθένης, Κρατίδης (sol. hic Κρατίδης) Α.

1. ἄφρονον ἄφρονον abe. ἀπίστων] ἀπίστων Ε. περιπατήροντες ΑΕ (ita Ε), sed recte περιπατήροντες ceteri etiam 2l. οἷοί τε εἶσι ΒΟΥΦΥ, οἷοί τε εἶσι ΑΕ et v. ὅρασι εἶσι 2l. Ἀντ.] Κρατί-

- ὁ Διογενες, καὶ γὰρ ἂν ἴδῃ τὸ θέημα γένοιτο, τοὺς μὲν σακρόντας αὐτῶν ὄραν, τοὺς δὲ ἱερατεύοντας ἀφελθῆναι· ἐνόησε δὲ νόμις κατιόντας καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠθηδόντας τοῦ Ἴεροῦ ὄρους ἀντιβρίνοντας καὶ ὑπείκους ἀνταρξίδοντας ἐς οὐδὲν θέον. ΚΡΑΥ. ἐγὼ δὲ καὶ διαγγήσομαι ὅμιν ἃ εἶλον, 138 ὅποτε κατῆεν, κατὰ τὴν ὁδόν. ΔΙΟΓ. διαγγήσομαι, ὃ * Κράτης· ἔοικας γὰρ τινα παργέλοια εἶρην. 2. ΚΡΑΥ. καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκαταβάντων ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς δὲ ἐπίστρατοι, Ἰσμηνοδόχος τε ὁ πλοῦσιος ὁ ἤρτέρος, καὶ Ἀρσάκης ὁ Μελίσιος ὑπαρχος καὶ Ὀροσίης ὁ Ἀρμενίος, ὁ μὲν οὖν Ἰσμηνοδόχος, ἐπεφόνευστο γὰρ ὑπὸ ληστῶν περὶ τὸν Κιθαυρῶνα, ἐς Ἐλευσίνα, ὄφρα, βαδίζων, ἔστεινέ τε καὶ τὸ τραῦμα ἐν τῶν χειρῶν εἴχε· καὶ τὰ παιδία ἃ νεογνὰ κατελείπει, ἀνεκαλεῖτο καὶ ἑαυτῷ ἐπεμύμεστο τῆς πόλεως, δε Κιθαυρῶνα ὑπερβάλλον, καὶ τὰ περὶ τῆς Ἐλευθερίας χωρία πανέγραμα 130 ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων * διαδεδῶται, δύο μόνως ἀνάκτας ἐπιγγήματο καὶ ταῦτα φιάλας πέντε χροστῆς καὶ κομήλα τέτταρα μετ' ἑαυτοῦ ἔχων. β. ὁ δὲ Ἀρσάκης, γρηναῖος γὰρ ἦδη καὶ νῆ Δί' οὐκ ἄστεινος τὴν ὄψιν, ἐς τὸ βαρβάρων ἤχθετο καὶ ἡγνάναται περὶ βαδίζων καὶ ἡρίου τὸν ἵππον αὐτῷ προσαγγῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ συναισθηθήκει, μετ' πληγῆ ἀμφοτέροι διαπαρέντας ὑπὸ Θρακίῳ τινας πελάστου ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀρσῆι πρὸς τὸν Καππαδόχαρ συμπλοκῆ, ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπέλασανεν, ὡς διαγγεῖτο, ποῦδ τῶν ἄλλων προδεδεργήσας, ὑποστῆς δὲ ὁ Θραξ τῇ πέλει μὲν ὑποδός,

F. γὰρ ἂν BOPF et v., γὰρ (om ἂν) QIAE. ἴδῃ τὸ θέημα QIAE recte, τὸ θέημα ἴδῃ BOPF et v., δε ἱερατεύοντας BOPFQI et v., δε καὶ ἱερατεύοντας AF. καὶ ἐπὶ καὶ om QI. unde patet orisū scripturae καὶ ἱερατεύοντας. οὐδὲν θέον AF et v., sed οὐδὲν θέον om BOPFQI. at quominus deleantur, omnino prohibent numeri, sed quum ambigue dictum sit οὐδὲν θέον, conjectura ductus rescripsi ἐς οὐδὲν θέον, quod attice est nullo fractu; sicut ἐς θέον non sine fractu. nulla persona ante ἐγὼ in AF. ἐγὼ δὲ BOPFQI, ἐγὼ γ' ὄν AF, ἐγὼ γ' ὄν (γ' ὄν) v. novem verba ὄρην — διγγήσομαι om BQ, sed vulgatam quam supra posui habent QIAE, partim etiam Φ, qui tamen om. ὄρην et ὅποτε κατῆεν, denique pro κατὰ scribit παρὰ. Διογ.] Ἄνα, F. παργέλοια εἶρην BOPF et v., ἰσμηναῖα παργέλοια QIAEEMV (ισμηναῖα etiam TX), quae bene exposuit Hemsterhusius et qui vulgatam ex ipso Luciano defendit Lehmannus.

2. Κράτ. om O (ita O) Φ. οἱ μὲν ἄλλοι πολλοὶ BOPFQ et καὶ om etiam V, καὶ αἰῶνα μὲν γὰρ πολλοὶ Q, καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ AF et v. fortasse restituendum Luciano-nomi; πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, quod ad Hermotimum 75 (V. II P. II p. 229) adtigi. δε ἐπίστρατοι BQIAE, τε ἐπίστρατοι ἦσαν Q, δε ἐπίστρατοι v. ραυδοδωρος BOPFV et qui ραυδοδωρος Φ et qui ἰσμηνοδόχος Q, sed ἰσμηνοδόχος AF et v. quo nihil sanius esse Hemsterhusius demonstravit. Μελίσιος μελίσιος BOPF. ἡρόδης BQ, ο ροσίης (sic) Φ, ἡρόδης VRTUY, sed Ὀροσίης QIAE et v. ἡρόδης Q. ὄν om BQ (ita O) Φ, sed ἡν ὄν QIAE et v. Ἰσμηνοδόχος] variatur uti paullo ante [Φ hic quoque ραυδοδωρος et Q hic μερδοδωρος non ut supra ἦσαν ραυδοδωρος]. γὰρ om AF. ἡγνάναται BOPFQI et v., τῶν ἡγνάνων ACE, at Lucianus talē in I. constanter dicit ὑπὸ ἡγνάνων, ut in Catapl. 6, Alexand. 14, Toxar. 61. περὶ BOPFQIAE, ὑπὸ QM, παρὰ v. εἴς om QI. ἔστεινέ τε] ἔστεινέ δε AF, ἔστεινέ (om τε) Q. τὸ τραῦμα τὸ πρῶτον et εἶχε μὲν ὄφρα QI. τῶν libri omnes, nullus τοῖα. παιδία ἃ νεογνὰ QIAE, παιδία τὰ νεογνὰ ἃ BOPF et v.

κατελείπει Φ et v., κατὰλείπει BQ, κατὰλείπειν CA (sic A), κατὰλείπει (ε supra pr m) F (ita F), ἐπὶ κατὰλείπει QI. ἑαυτῷ ἐπεμύμεστο BQ et v., sed Φ in textu ἀνεκαλεῖτο τῆς πόλεως et in marg. sed m. καὶ αὐτῶν ἡγνάνων τῆς πόλεως et αὐτῶν (αὐτῶν Q) ἡγνάνων etiam ACE et schol. V, quae glossa est ut bene

Hemsterhusius. δε] οἱ AFM. τῆς Ἐλευθερίας] τῆς Ἐλευθερίας (supra in sed, hoc est τῆς Ἐλευθερίας) F (ita F). πολέμων] πολέμων M, ἡγνάνων ACE, ceterum haec ὑπὸ τῶν πολέμων non intellecta sunt; bella dicuntur Romanorum civiū, quibus Graecia devastata erat, hinc Plutarchus: τῆς πολλῆς δι' ἡμῶν (sive ἡμετέρας) Ἰλιάδα plus semel, ut puta in vita Caesaris. διαδεδῶται om QA (habet F), ἐπιγγήματο BOPFQI, ἐπιγγήματο v., ὑπέγγητο AF et liber Bourdeloti. φιάλας πέντε] φιάλας τε BQ (ita O) QI et (qui τε) Φ, hoc est: φιάλας ἐ. τέτταρα AF, sed τέτταρα BOPFQI et v. et qui transponit μετ' ἑαυτοῦ τέτταρα O, ἔχων BOPF et v., κομήλων QIAE.

β. δε ἡρσάκης BQ, sed δε ἡρσάκης Q2IAE et v., γὰρ ἦδη BOPF et v., sed om γὰρ QIAE, post ἦδη addit: ἦρ, quod mox bis exendit c. 4 fin. etc. 5 int. Δί] Δα QI. ἀστεινός] ἀστεινός Δ. τὴν ὄψιν ἐς τὸ βαρβάρων male junxit A. ἐπὶ] εἰς Φ solus, ceterum ἐς τὸ βαρβάρων quod Saeger mutabat prorsus est Lucianicum, vide Bis Accus. 6, ibid. c. 31, Philopseud. 6, Baechum 4, Fugitiv. 27. αὐτῷ anonymus, αὐτῷ plerique libri et v., αὐτῷ QI. καὶ γὰρ BOPFQI et v., καὶ γὰρ καὶ ACE, male.

Καππαδόχαρ] καππαδόχας B, καππαδόχα ΔO, καππαδόχα QI, vulgatam servant QIAE. προδεδεργήσας obd. vett., ὑπεδεδεργήσας Φ, sic in pr), ὑπεδεδεργήσας BQΔ, προδεδεργήσας QIAEM, προδεδεργήσας Q post

* ἀποσείεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοῦτον, αὐτίκα δὲ ὑπόθαιε τὴν σαρίαν αὐτοῦ τε διαπεῖραι καὶ 110
 τὸν ἵππον. 4. ANI. πῶς οἶόν τε, ὃ Κράτης, μὴ πῆλξῃ τοῦτο γενέσθαι: KPAI. βῆσαι, ὃ
 Ἀντιόχωνας, ὃ μὲν γὰρ ἐπέλασεν εἰκοσάπεχρον πᾶν κοῦτον προβέβηκμένον, ὃ Θράξ δὲ ἔπειτα τῆ
 πέλτη ἀπεκρούσατο τὴν προβόλην, καὶ ἐπειδὴ παρήλθεν αὐτὸν ἡ ἀνωαή, ἐς γῆν ἀλάσται δεχεται
 τῆ σαρίῃ τὴν ἐπέλασιν, καὶ περὶσαι τὸν ἵππον ὑπὸ τῆ στήρια, ὑπὸ θυμῷ καὶ προδρόχῃτος
 ἑαυτὸν διαπεύραντα διακάνεται, δὲ καὶ ὁ Ἀρσάκος ἐκ τοῦ βουβόδος διαμπεῖ ἄχρι πρὸς τὴν περὶ
 ὄρη, οἶόν τε ἐγένετο: οὐ τοῦ ἀνόρου, ἀλλὰ τοῦ ἵππου ἀλλῶν το ἔργον ἦν ἡγανάται ὃ θυμῷ
 ὁμότιμος ὢν τοῖς ἀλλοῖσι, καὶ ἀπείρου ἰδιότης κατεῖναι. ὃ, ὃ δὲ γὰ Θροῖτης ὃ ἵππος καὶ πᾶν
 ἀπαλὸς ἦν τῷ πόδι καὶ οὐδ' αὐτῶν γεμαί, οὐχ ὅπως βραδύων ἐδύνατο, πάσχοι δ' αὐτῷ * 111
 ἀτεχνῶς Μίθροι πάντας, ἐπὶν ἀπορῶσι τὸν ἵππον, ὡσπερ γὰρ ἐπὶ τῷ ἀκανοῦ βάνοντες ἄλλο-

Heimsterhusium du tantum (S. hmiid. ed. et Lehmannus) bene restituerunt προπεύραντα, ὅθεν ad vitium
 προπεύραντας relapsi sunt, quasi scilicet privatum inesset. Inest vero ἐπι οὐμὸς ἀπὸ ἀπὸ τοῦ προ-
 επιφορέων. Θράξ BA, θράξ v. τοῦ αρσάκου τὸν κοῦτον BO (ita) OI ΦΠ, τὸν ἀρσάκου κοῦτον AF et v.
 αὐτίκα δὲ ὑπόθαιε] ita conjecit, αὐτος δὲ ὑπόθαιε QV, ὄθαιε δὲ ὑπόθαιε BOΦ et add. vett., ὑπόθαιε δὲ
 ACFM, quae nota est interpolatio, denique scripturae quam Heimsterhusius adscribit αὐτος δὲ συντάται
 περὶσαι. σαρίαν BO lib. et infra, εἰκόσων ΦΠAF et v., διαπεύραι α, αὐτος τε] τε im. 2I.

4. partim similia narrat Justinus Hist. Philipp. IX. 382. τοῦτο τοῦτο AF, eodem tandem bene
 fabulam alius de se ipse praedicit in Naxiob. 37: οὐδὲ σπὸς ἐπέλασται μὴ πῆλξῃ αὐτὸν τε καὶ τὸν ἵππον,
 δέπειρα τῆ ὄρη, αὐτοῦ βῆσαι AF, βῆσαι v. ἐπέλασεν ἀπείρου O, κοῦτον προβέβηκμένον
 BOΦΠI et v. προβέβηκμένον κοῦτον AF, Θράξ BA, Θράξ v. δὲ ἐπειδὴ τῆ AF et v., sed δὲ ἐπὶ τῆ BO,
 δὲ ἐπὶ τῆ QO (ita) OI, ἐπειδὴ male impisit ex inferioribus, correxi αὐτοῦ δὲ ἔπειτα τῆ, sicut in H non
 ita etiam apud Atticos ἔπειτα saepe non est anallia post, sed ἀπὸ αὐτῶν si paululo post, si q. αὐτῶν αὐτῶν.

πέλτῃ] πέλτῃ B, ἀπεκρούσατο] ἀπεκρούσατο Φ (est ὁ παραρῶσατο 2I, παραρῶσατο F, προ-
 βόλη] προβόλη 2I, uti Sauger scribi iussit, possim, καὶ ἐπειδὴ παρήλθεν 2I, ἐπειδὴ παρήλθεν O, καὶ
 BO, καὶ παρήλθεν AF et v., sed etiam Φ, si liberos sit silentio, ἐπὶ γὰρ BOΦΠI et v. ἐς τὸ γῆν AF, contra
 usum atticorum perpetuum, vide nulum locum apud Schwilgnum in Observa. Ino. III p. 23 sq.

σαρίῃ BO, σαρίσαι v. τῆ σαρίαι τῆ ἐπέλασιν 2I, ὑπὸ τῆ στήρια om. 2I, ὑπὸ θυμῷ ἀπο θύμῷ
 Φ, προδρόχῃτος, προδρόχῃτων (est) 2I, Θερροῖτης man. O, αὐτῶν διαπεύραντα BOΦΠI et v., διαπεύ-
 ραντα ἑαυτῶν AF, καὶ ὃ καὶ om. 2I, ἐκ τοῦ βουβόδος BOΦΠΔ ἐκ τοῦ βουβόδος AF et v., ἄχρι
 οὐ] ἄχρι ὅπου 2I, correxi supra: ἄχρι πρὸς, quod I mostri impugnat, eo quod in p. 110 supra, ἄχρι
 est, hoc dicitur ab inguine penitus usque ad nates, unus ante Sauger hoesit, si uelutique ἄχρι ὑπὸ
 nova persona post τῆ περὶ, et iterum post τὸ ἔργον in A, ὡς = ἔργον, Antistheni de M. et anti-
 ἡγανάται inserit KPA, ἔργον ἦν 2I, praef. loci, ἔργον αὐτῶν et v. ἦν, vulgo ex hit. etiam ὁ ἄλλος, post
 ἀπαλὸς secundum ipsos obbl. et ut meus animus est supra c. 3 mit. post ὄρη, ἡγανάται, ἡγανάτακα
 2I, ὃ θυμῷ AF δὲ θυμῷ vulgo et est in p. 110 post 2I, qui δὲ omisso γῆν, τῶν ὄθαιε ΦΠI et v.
 τῶν ἄλλων BOΔ, libris omnes καὶ ἄλλοι ὑπὸ τῆ κατεῖναι, quae ad sp. cum in antiqua videntur, ut
 ἵππος statim post Θροῖτης necessario respiciunt, minime ὄθαιε, quod illi nimis absurdum est, contra hic
 ante κατεῖναι idem ὄθαιε longe est aptissimum. Paucis eorum nihil de lib. tanquam est vocalibus ὑπὸ
 et ὄθαιε, transpositis hoc si debet emendari, καὶ ἀπείρου ὄθαιε κατεῖναι, ὃ δὲ γὰ Θροῖτης ὃ ἵππος =
 Arsaces autem tanquam homo privatus abire ad nates idem de h. m. abatur, quod Medias tunc p. 110
 ὄθαιε supra c. 2 initio, nam ἔθαιε et ὄθαιε ab historicis potissimum apponuntur et simillim. alia,
 ut βανίαις et ὄθαιε in Charone c. 18 et Janoneo c. 16 mit. ut ap. Xenoph. Anab. I. 3. 11, ὄθαιε
 στρατηγῶν ὄθαιε ὄθαιε ὄθαιε =, quae non igitur manum antiquam in p. 110 dantis sana et apud p. 110
 superiora, unde etiam ἄλλοι pro omnino ἀπείρου clam sufficit ex ob. mit. ἡγανάται π. 110 καὶ ἡγανά τῶ
 ἵππον αὐτῷ προσαρῶσαι, quasi vero Lucianus superis sit eandem repetit.

ὃ, Θροῖτης 2IAF et v., ὄθαιε B, ὄθαιε O (ita) OI, ὄθαιε Φ, ὄθαιε VIRTU, ὄθαιε post h.
 nomen add. ὄθαιε BOΦ et v., sed ὃ ὄθαιε in 2IAF, privatus homo, ad h. om. transmissum supra
 dictus erat c. 2 mit. Θροῖτης ὃ Ἀρσάκου, ut in h. l. vel pro p. 110 in p. 110, minime v. ὄθαιε
 ὃ ὄθαιε, cui aliquid v. n. subesse debet, per optimos obbl. hic expungere, neque debetum est in 2IAF
 ab aliquo, qui falsam tractionem Θροῖτης ὃ ὄθαιε ad se jam inventam utpote v. n. san. corrigere, ne-
 sciebat, qui liberos 2IAF temere s. n. sunt, debent saltem post Θροῖτης signa ponere, lacinae nisi cum
 hic Θροῖτης ὃ ἵππος καὶ πᾶν αὐτῶν essent, ea quae proxime subsequitur narratio ne intelligi quidem
 poterit, manet ergo semperque manebit ita plene Lucianum si quis, ut ego supra rep. sum, ὄθαιε in
 obbl. vett. add. BOΦΠΔVAE, ὄθαιε] ὄθαιε BOΦΠI, ὃ ὄθαιε δὲ αὐτῶ BOΠI, ἔθαιε AF, ἔθαιε BO
 et v., ἦν ΦΠI, ὄθαιε et v. BOΦΠI et v., ὄθαιε et AF, ὄθαιε γὰρ et v. n. ὄθαιε est, ὄθαιε

- ποδῶν ἢ ῥόλοις βραδύουσιν. ὥστε ἐπει καταβῆλόν ἐαυτὸν ἔκειτο καὶ σὺδερτῶ μηχανῇ ἀνίστασθαι ἤθελεν, ὁ βέλτιστος Ἴπρις ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισεν ἄλλοι πρὸς τὸ πορθεῖον· κατὰ ἐγέλωσιν. 6. ANI. ἐγὼ δὲ ὅποτε κατῆεν, οὐδ' ἀνέμιξα ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀρῆς σιμώζοντας αὐτοὺς προδραμῶν ἐπὶ τὸ πορθεῖον προκατέλαβον γόργον ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλούταται. παρὰ τὸν πλοῦν δὲ οἱ μὲν ἐδάκρυόν τε καὶ ἐναυτίων. ἐγὼ δὲ μάλα ἐτεροπύργη ἐπ' αὐτοῖς. 7. ΔΙΟΓ'. τὸ μὲν, ὃ Κράτης καὶ Ἀντισθένης, τοιοῦτων ἐτύχετε τῶν ἑνωδοιπόρων, ἐμὸν δὲ Βλεψίας τε ὁ θανασιτικός ὁ ἐκ Πειραιῶς καὶ Λάμπης ὁ Ἀλαργνὸν ξαναγός ὢν καὶ Δάμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου συγκατέστησαν· 412 ὁ μὲν Δάμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων * ἀποθάνων, ὁ δὲ Λάμπης δι' ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἐταίρας ἀποσφάξας ἐαυτὸν. ὁ δὲ Βλεψίας λιπῶ ἄθλιος ἐλέγητο ἀποσπληκμέναι, καὶ ἐδήλου ὄργος ἐς υπερβολὴν καὶ λεπτός ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. ἐγὼ δὲ καίπερ εἰδὼς ἀνέκρινον, ὅν τρόπον ἀποθάνοιεν, εἴτα τῶ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν οἶον, οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες, ἔφην, ὑπ' αὐτοῦ, ὅς τάλαστα ἔχων γίλια ἄριστ' ἀπὸ τρυφῶν αὐτὸς ἐνενηκοντούτης ὢν ὀκτωκαίδεκάκειται νεανίσκῳ τέταρτος ὀβολός παρῆδες. τὸ δὲ, ὃ Ἀλαργνὸν (ἔστνετο γὰρ κακείνος καὶ καταρῆτο τῇ Μυρτίῳ), τί αἰτίᾳ τὸν Ἴπριστα, σεαυτὸν θέον; ὅς τοὺς μὲν πολέμιους σὺδεπόποτα ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύωνος ἡγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, ὑπὸ δὲ τοῦ τοχρόντος παιδοκαρίου καὶ θαυρόων ἐπιπλάστῳ καὶ στεναγμῶν 413 ἄλλοις ὁ γενναῖος, ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτὸς αὐτοῦ * καταγύρει φθιάσας πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὅς

ΦΩΙΑF, ἐπιβάνοντες v. participium om. BO. ῥόλοις] ῥόλον B. βραδύουσιν, ὥστε ἐπὶ καταβῆλόν BOB et qui ἐπικαταρατοῖσι B et v. βραδύουσι καταβῆλόν F (ita F), βραδύουσι, καταβῆλόν ὡν A, βραδύουσι, καὶ καταβῆλόν M. ἤθελεν] θέων, B. ὁ βέλτιστος BOB et v. ὁ βέλτιστος QACFM. αὐτὸν] ἐαυτὸν B. ἐκόμισεν ἄλλοι BOB et v. ἐκόμισα μέχρι B, ἐκόμισα μέχρι ACF. ἐγὼ δὲ ἐγέλωσιν. ANI. κόργος δὲ BOBF et v. et qui tamen ἐγὼ δὲ habent pro κόργος δὲ A, sed ἐγὼ δὲ ἐγέλωσιν. ANI. ὅποτε (om. κόργος δὲ) B. κόργος δὲ Antisthenes dicit absurde, neque ferri potest ἐγὼ δὲ repetitum. hinc conieci ego: κατὰ ἐγέλωσιν. ANI. ἐγὼ δὲ —. ὅτε BO et v. sed ὅποτε ΦΩIACFM. οὐδ' οὐδὲ ΦΩIAF, προδραμῶν BOBQ et v. sed προδραμῶν A. solus recte, participium om. F. παρὰ τὸν πλοῦν δὲ est vulgata, παρὰ τὸν πλοῦν δὲ BOB, καὶ παρὰ τὸν πλοῦν (sine δὲ) QACFM. τε καὶ] τε om. B. ἐναυτίων O. ἐπ' αὐτοῖς ACFM. ἐν αὐτοῖς BOBQ et v.

7. ἐτύχετε] ἐτυγχάνετε B. τῶν add. QACF, om. BOB et v. ἑνωδοιπόρων AF, ὀδοιπόρον B. θανασιτικός QACFM, θανασιτής B et v. et fortassis O. schol. in V: Βλεψίας τε ὁ θανασιτικός] γρ. Βλεψίας δὲ ὁ θανασιτικός —. ὁ ἐκ] ὁ om. B. ante ὁ ἐκ B inserti: καὶ Ἀλαργίας. Πειραιῶς QAF et v. Πέρας BΘVITCY πίσσεως O. scripturam Πειραιῶς plerique probarunt, etiam Duchner in ed. Paris. p. 68 ut commodissimam, hic quoque Hemsterhusius verum dispexerat, quo iudice Πέρας dictum est absurdum: at Bekker Πέρας recipere non erubuit. origo tanti vitii incerta est, sed et h. l. lectio in B καὶ Ἀλαργίας ὁ ἐκ Πειραιῶς et paullo inferior in B Βλεψίας indicant de v. Βλεψίας hic olim dubitatum fuisse, in scholio deperdito forsitan collatum fuerit Pindar. Ol. 8. 75 additumque ὁ ἐκ Πέρας, quod e margine mox in textum transiit, certe Blepsidae, quorum natalis erat Aegina, in ludis vicarant Olympiis, ceterum idem nomen Βλεψίας in Timone 58 personam agit adulteris. Ἀλάμπης] Ἀλαργίχως B, Ἀλαργνὸν] Ἀλαργίας F. libri Δάμις, recte Dindorfius Δάμις, πλούσιος πλουσίως Φ. ὁ ἐκ, ὁ add. BOΦQACFM.

om. edd. vett. φαρμάκων] φαρμάκω Δ. ὁ δὲ Ἀλάμπης] ὁ Ἀλαργίας δὲ B. ἐταίρας] ἑταίρας A (ai sec. m.). ἀποσφάξας O (sic). λιπῶ] λιπῶ a. ἄθλιος] ἄθλιος B, ὁ ἄθλιος Hemsterhusius conjectura frequenti (ut in Charone 17 med. al.) sed haud necessaria. libri ἀποσπληκμένα et recte quidem, olim malueram ego: κατασπληκμένα collato Hermanno ad Luc. De Hist. Congor. c. 35 p. 222. ἐδήλου ὄργος BOBQ et v. ἐδήλω δὲ ὄργος M. ἐδήλω δὲ γὰ ὄργος ACF. δὲ γὰ non licet, ἔς ὑπ.] ἐς ὑπ. QIAF. ἔς τὸ εἰς τὸ AF. φαινόμενος ἀποφανόμενος B. ἀποθάνοντες BOBQΔACFM et fortasse V. ἀποθάνει edd. vett. τῶ μὲν] μὲν om. B. ἐπαθες, ἔφην] ἔφην ἐπαθες B. ὅς BOBQ et v. εἰ ΔACF, non male. γίλια ἄριστ' BOB, ἄριστ' γίλια v. sed B: ὅς τάλαστα ἄριστ' μὲν ἔχων γίλια —. ἄριστ' etiam postponitur idque iam ab Homero Odyss. δ', 723 et ο', 365. ἐνενηκον-

τούτης BOBQ. ἐνενηκοντούτης A. ἐνενηκονταῖτης Fa. ἐνενηκονταῖτης v. ὀκτωκαίδεκάκειται] ὀκτωκαίδεκάκειτ' Φ et ut videtur B. τεταρτὸν] τέταρτος B. ἔρωτα Lehmannus pro ἔρωτα, σεαυτὸν B. σεαυτὸν O, σεαυτὸν ΦΩIAF et v. ἔχων BQACFM, δὲ ὡς O et v. πολέμιους] πολέμους AF. σὺδεπόποτα La, σὺδὲ πόποτα v. ἔπαθες] ἐπαθες O, adsentior autem Hemsterhusio, cui verba ὅς τοὺς μὲν πολέμιους — ἐπαθες expressa videntur e Menandro Menandri ap. Arrian. Dissert. Epict. III. 26: παιδοκαρίων γὰρ καταδεδωμένα εὐταίαι. | ὡς πόποστ' οὐδέτε τῶν πολέμων — ita ibi codex versu secundo, qui est mutilus, res ipsa posuit tale quid: ὅς πόποστ' [ἐπιπὸν ὀπορῶν] τῶν πολέμων οὐδέτε [κατεργαστ' —] —. Βλεψίας BO (ita O), βλεψίας ΦQ et v. αὐτοῦ BOB, αὐτοῦ O, αὐτοῦ AF et v. τὴν ἄνοιαν] τὴν

τὰ γράμματα ἐρόταται τὸς ὁδὸν πρόσθετον ἀκροθόλον ὡπιοῦν ἐς αὐτὸν ἄρῳσθαι ὁ γράταις. πλὴν ἔρωσε ὁ τὴν τοχοδοσίαν περιποιεῖν παρέσθην τότε στένοντες. S. αὐτὸ ἴδιον μὲν ἐπὶ τῷ στοιμίῳ ἔρωσεν, ἀποθλίπειν δὲ γὰρ καὶ ἀποστασιῶν πῆρροθον τοὺς ἀρῳσμένους, βῆσαι ποιεῖν δὲ καὶ ποιεῖν, πάντας διακρίνοντας πλὴν τῶν τοχοδοσίαν τούτων καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ αὐτῶν γειροκῶτες ὁδῶσονται. τί τοῦτο ἄρα τὸ φέρον αὐτοὺς ἔχει τὸ βῆσαι; 9. τοῦτον ὁδὸν τὴν ἀπεργίῳ ἐρέσθαι βόδιον. τί διακρίνει τῶν ἀποθλιπῶν τὴν ἀρῳστικήν, ὅτι βῆσαι, καὶ τοῦτο βῆσαι ἀρῳσμένους ἤτοι βασιλεὺς τις ἤτις; ΠΠΩ, ὁδῶσονται ΔΠΩ, ἀλλὰ ταυράπης; ΠΠΩ, ὁδὸν 411 τοῦτο, ΔΠΩ, ἄρα ὡς ἐπιλοδοῖται, εἴτα ὁδοῦ τε τὸ πολλὴν τροχὴν ἀπολιπῶσα κατανοῖται; ΠΠΩ, ὁδὸν τοιοῦτον; ἀλλ' ἔγω μὲν ἐργάζομαι ἀμφὶ τὰ ἐνονήματα, βῆσαι δὲ ἄρῳσιν ἀπὸ καλῶσος καὶ ὁρῶναι ἔγω, ἐς ὑπερβολὴν ποιοῦν ὅσα ἄτακός τε προσέτι καὶ γῶσος καὶ ἀμύδρον βῆσαι. ΔΠΩ.

ἴσως ΒΑΦ. — ὁ τὰ γράμματα ἴτα σφῶσαι, ὅτι τὰ γράμματα ΒΑΦ, ὅτι γράμματα Μ, ὅτι γράμματα ΒΟΦ et v. — ὁδὸν ΒΑΦ, ἄρῳσ ΒΟΦ et v. quod fortasse notandum est, vide Colerum in Var. Le. v. p. 316. ὡπιοῦν ἐς αὐτὸν ἄρῳσθαι, γράταις 9. ὡπιοῦν καὶ βῆσαι ὁ γράταις ΒΟΦ ὁ γράταις Φ, et uti ut CF, ἔσται Α, εἴσται α, εἰς καὶ v. βῆσαι ὁ γράταις γειροκῶ ΑCF et v. malui et uti quam uti in unus solet veluti in Charone c. 20: ὡ γὰρ ἐς αὐτὸν βῆσαι. ἔρωσε, ἔρω ΒΙ solus. παρέσθην, τότε στένοντες ΒΟ (ita Ο) Φα, παρέσθην τε στένοντες reliquo vob. παρέσθην στένοντες ΑΜ, παρέσθην στένοντες Ε, παρέσθην στένοντες Β, necessarium hic est τότε de tempore priori, cui praesens tempus verbis αὐτὸ ἴδιον — continuo apponitur, ergo Graevius, Hemsterhusius aliique recte παρέσθην τότε scripserunt, at cui nuper placuit παρέσθην στένοντες collato Jeanomen, c. 16, non uno modo lapsus est.

8. μὲν] quom Schaefer in Mel. Crit. p. 75 sq. γὰρ μὲν ἔγω sibi male iussisset, ego in quaest. Luc. p. 185 et in Praefat. p. XXVI ἀὐτὸ ἴδιον μὲν, quod in libris omnibus est hic servandum et mox ἐς ο codd. inserendum esse docui allatis locis plane gemellis D. Deor. XX. 11 et Isixiphani, c. 21 fin.

ἀποθλίπειν δὲ γὰρ καὶ ἀποστασιῶν ΑCF et qui de om. Β, ἀποθλίπειν δὲ καὶ ἀποστασιῶν γὰρ Ο (ita Ο), ἀποθλίπειν καὶ ἀποστασιῶν γὰρ Β, ἀποθλίπειν καὶ ἀποστασιῶν γὰρ Φ, γὰρ bis in p. n. nova pers. ma ante βῆσαι item mox ante τί τοῦτο et post τοῦ βῆσαι nova pers. ma in Α. — ποιεῖν δὲ] ita c. r. xi ex Φ.

qui: ποιεῖν δὲ (omnia pr. mo. ποιεῖν δὲ ΒΟ, ποιεῖν γὰ ΒΑΦ et v. — πῆσαι ΒΟ (ita Ο), καὶ πῆσαι ΦΒΑΦ et v. — διακρίνοντας Α (ut videtur), γειροκῶτες ΒΟΦ et v. γειροκῶς ΒΑΦΜ. — ὁδῶσονται (diserte ΟΦΑ) et v. scribendum; τί τοῦτο ἄρα τὸ φέρον αὐτοὺς ἔχει, sicut in Eurip. Hera. Fur. v. 140 cl. Herm. οἱ δὲ τί φέρον τοῦτο ἔχον βῆσαι, etc. haec olim dixi in quaest. Luc. p. 18, neque illum habui qui me ducem sequeretur praeter Bekkerum, plerique vulgarem inepte servavit, exceptis Hemsterhusio et ad Asinum p. 319 Courrieris, quorum conjecturas l. l. p. 17, reprobaui, nihil melior nunc est alia quaedam Dindorfiana.

9. τοῦτον τὸν ΒΟΦ, τοῦτον ὁδὸν τὸν ΑF et v. ego dubitanter scripsit τοῦτο, ὁδὸν τὸν —, pro verbis τοῦτον — βόδιον ΒΙ sicut καὶ μέλλων ἴτα περιφρασαι βούταται — ἔρωσται ΒΑ, ἔρωσται v. — vobis τί διακρίνει τῶν ἀποθλιπῶν ἀποθλιπῶν; om Α (ita Α), — ἀρῳσμένους ἀρῳσμένους ΑF. — ἔγω ἔγω Φ, βῆσαι τις ΒΟΦ, βῆσαι ΒΑΦ et v. — pers. nam ante ὁδοῦ, tum post ταυράπης et ante ἄρα ὁδοῦ om. Φ, post ταυράπης personam om. etiam Ο, — ταυράπης ΒΟΦΠ et v. ταυράπης τὸ ΑCF, ubi malui cum codd. deterioribus supra βῆσαι ἴσθαι, hic autem ταυράπης; sic scriptura libque placuit Duchnero, p. 69 Bekkeroque. — ὁδοῦ τοῦτο ΒΑΦ et v. ὡ δὲ τὰ ΒΟΦ, et hic quidem ὁδοῦ τοῦτο manifeste servandum est, altera scriptura principio non hic pertinuisse videtur sed ad superius ὁδοῦ τὸν, pro quo in margine archetypici scriptum fuerit γὰρ ὡ δὲ τὰ ἰδique mox ad inferiora ὁδοῦ τοῦτο male delitum, — ἔρω ὁδοῦ ἔγω ὡ Β, ἄρα ὡ Φ, — ἀὐτὸ τε ΒΟΦ et v. αὐτὸ F, et αὐτὸ Α (ita Α), et ὁδοῦ ΒΜ. — ἀπολιπῶσα τῶν ὁδοῦ ΒΒΑΦ et v. et qui hic atque infra τῶν ὁδοῦ Ο, sed ἀπολιπῶσα τῶν ΦΧ et in γὰρ sch. l. V, qui sic: ἀπολιπῶσα . . .] Εἰ ἀπολιπῶσα ἴσται additque novem verba proxima τὸ ὁδοῦ — ἐνονήματα, his iudicis ego contemni: ἀπολιπῶσα κατανοῖται, nam τῶν ὁδοῦ hic ex inferioribus τὸ τῶν ὁδοῦ male illud est ab eo, qui senserat ἴσται h. l. admodum diei absurde, at κατανοῖται sane in hunc sensum dedit, qui tunc inter τοὺς ἀρῳσμένους (c. 8 init.), saepe enim κατανοῖται est in oronum descendere, velut in D. Mar. XXI. 1 et saepius in hoc ipso dialogo, c. 4 fin. et c. 6 init., itemque de communibus ταυράπης supra c. 7 init. et ταυράπῳ c. 2. ceterum scriptura ἴσται quum ceteri c. h. nos frustra vexati sunt tum ipse Hemsterhusius, quo iudicio ἴσται nihil aliud est nisi corrupti codicis varia lectio. — τοῦτο, ΦΒΑΦ et v. τοῦτο ΒΟ (ita Ο). — ἐνονήματα ΒΦΒΑΦ etiam schol. V, ἐνονήματα ΒΙ et v. — ἔγω ΦΒΑΦ et v. sed ἔχον ΒΟ, unde Dindorfius ἔγω scripsit conjectura probabili. — [et περιφρασαι] ἔγω περιφρασαι ΑF, ἄτακός τε καὶ προσέτι vulgo et sic ΦΑF, ἄτακός γὰρ καὶ προσέτι ΒΟ (ita Ο), ἄτακός καὶ προσέτι ΒΙ, contemni iam olim: ἄτακός τε προσέτι καὶ —, nam uti in quibus sensus tria alius generis mala adhibentur, eoque

εἶτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἤθελες; ΠΠΩ. ναί· ἴδὸν γάρ ἦν τὸ φῶς, καὶ τὸ τεθνάναι θεινόν καὶ φροκτέον. ΔΙΘΓ. παραπαίεις καὶ μειρακισίῃ πρὸς τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα ἰλιχιστότε· ὢν τοῦ προθιμέως, τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὅποτε οἱ τετρακοῦστοι φιλόσοφοι εἰσὶν; ὅδε ἐγγρῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῷ γήρῳ κακῶν φάρμακον. ἀλλ' ἀπίωμεν ἴδῃ, μὴ καὶ τις ἴμᾶς ὑπιδῆται ὡς ἀπόδρασιν βουλεύοντα· ὄρων περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

ante inter se conjuncta. ἦν τὸ] ἴ τὸ O (ita O). item O τεθνάναι ut supra. φροκτέον BO et v., φροκτον Φ itemque codex Paris. ap. Duellnerum (p. 69), ἀφροκτον et in marg. γρ' ἀφροκτον A, ἀφροκτον etiam ΣF. lectio φροκτέον quae a Duellnero edita est, reclamat ipse numerus. ΔΙΘΓ. personam om. Φ. παραπαίεις καὶ BO. παραπαίεις ὡ γέρον καὶ ΣF. παραπαίεις ὡ γέρον καὶ ΦA et v. nempe pro isto ὡ γέρον primo scriptum fuerat ὢν γέρον glossa verborum ἰλιχιστότε· ὢν haud dubia. μειρακισί, Σ. χρεῶν] χρεῶν B. τί οὖν ἂν τις λέγοι BO (ita O). τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι F et (quae λέγει) ebd. vetta. τί οὖν ἔτι ἂν τις λέγοι A. τί ἂν τις ἔτι λέγοι ΦΩ. ἐν γήρῳ ΦΩAF, sed ἐν τῷ γήρῳ BO et v. ἀπίωμεν μὴ BO, sed ἀπίωμεν ἴδῃ μὴ ΦΩACFM. ἀπόδρασιν ΦΩACFM, sed ἀπόδρασιν BO et v. quoniam Lehmannus Charon. c. 21: δρασιμὸν βουλεύειν apte comparavit. εἰλουμένους BΩFα, εἰλουμένους A (ita A) bc.

130
F75

Fritzsche, Franz Volkmar
Epitheliales Lucianae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
